

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Wie krijgt de klappen
als Sabena moet inbinden?

Vlaams-Brabant doktert
aan toeristische uitstraling

Figurandten
Met beiaardier Rien Aarssen
klinkt de zomer als een klok

Renbaan van Groenendaal
opnieuw in het zadel

Verfransing van Brussel is gestopt

In communautaire onderhandelingen worden clichés als Tibetaanse gebedsmolens afgedraaid. Bij de jongste gesprekken over het Brusselse luik van het Lambermontakkoord was het niet anders. In het klassieke FDF-discours heet het dat Brussel een Franstalige stad is waarin Nederlandstaligen hooguit 15 procent vertegenwoordigen. Bij zo'n gelegenheden domineert het tweetaligheidsdenken dat Nederlands- en Franstaligen tegenover elkaar plaatst.

De werkelijkheid ziet er heel anders uit. Het Centrum voor de Interdisciplinaire Studie van Brussel dat verbonden is aan de Vrije Universiteit ondervroeg 2.500 meerderjarige Brusselaars en kwam op basis van die wetenschappelijke steekproef tot enkele merkwaardige vaststellingen die vorige maand werden gepubliceerd in '19 keer Brussel. Brusselse Thema's 7', een (drietalinge) turf van meer dan 500 bladzijden die al het goeds van deze reeks, die een reputatie heeft hoog te houden, bevestigt.

Pluim voor onderwijs

Om een beeld te krijgen van het taalgebruik in Brussel peilde het onderzoek naar drie aspecten die het taalgebruik van iemand bepalen: de taal of talen die men van thuis uit spreekt, het kennisniveau van de verschillende talen die men zegt te beheersen en de omstandigheden waarin men een bepaalde taal gebruikt. Op basis van de taal die men van huis uit aanleerde, blijkt dat de eentalige Frans- en Nederlandstaligen (zoals de Brusselaars op de politieke scène gemakkelijks halve worden voorgesteld) slechts 60% van alle Brusselaars uitmaken. Van alle Brusselaars is 20% bovendien opgegroeid in een gezin waar men Nederlands noch Frans spreekt (Europese ambtenaren, internationale kaderleden, Turkse en Marokkaanse migranten enz.). Indien men deze groep buiten beschouwing laat, groeide 25% van de Brusselaars op in een gezin waar ook Nederlands werd gesproken.

Toch, en dat is opmerkelijk, is het Nederlands meer dan de taal die deze Brusselaars van huis uit meekregen. Een derde van alle Brusselaars beweert vrij goed tot uitstekend het Nederlands te beheersen. Slechts een kwart van hen komt uit een eentalig Nederlandstalig gezin; De anderen hebben een Franstalige familieachtergrond of komen uit de zogenaamde nieuwe tweetalige gezinnen. Het hoeft geen betoog dat het Nederlandstalig onderwijs hiervoor een pluim op de hoed mag steken.

De 'economische' functie van het Nederlands zet steeds meer anderstaligen ertoe aan onze taal te leren

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Duidelijk profiel

Een andere belangrijke vaststelling in het onderzoek is dat niet alleen de van huis uit Brusselse Nederlandstaligen hun kinderen naar het Nederlands onderwijs sturen. Verder zet de 'economische functie' van het Nederlands steeds meer anderstaligen (niet alleen Franstaligen) ertoe aan Nederlands te leren. De derde vaststelling van de studie slaat op de heterogeniteit van de groep van Brusselse Vlamingen. Zij die geboren zijn in Brussel wonen nog altijd voornamelijk in het noordwesten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, terwijl de inwijkelingen doorgaans in het centrum gaan wonen. De eersten zijn doorgaans ouder en laag opgeleid en schakelen in de publieke contacten gemakkelijk over naar het Frans. De 'inwijkelingen' daarentegen zijn meestal jong, hoog opgeleid en hebben een meertalige vriendenkring maar profileren zich in de publieke sfeer duidelijk als Nederlandstaligen. Volgens het onderzoek komt zulks het prestige van het Nederlands zeker ten goede.

De studie onderbouwt wetenschappelijk enkele vaststellingen die voorsnog buiten veel politieke discussies zijn gebleven. Het is duidelijk dat we niet langer naar het Nederlands in Brussel mogen kijken als de taal van de Vlaamse Brusselaars die haar belang enkel ontleent aan de omvang van de groep die haar als moedertaal hanteert. Het Nederlands, zo blijkt uit de studie, is een taal die in het Brusselse sociale, economische, culturele én politieke leven een belangrijke, en zelfs een steeds belangrijker, rol speelt.

Johan Cuppens

FOTO: JASCAJ VIGNERIZIN

■ Lambermont is de uitverkoop. We worden verkocht voor dertig zilverdingen. Vlaanderen zou moeten betalen om vertegenwoordiging in Brussel te krijgen. Brussel is de hoofdstad van ons land, daar moeten de drie taalgemeenschappen vertegenwoordigd zijn. Dilbeek zet zich daarvoor opnieuw in. (Marc Gabriëls van de Dilbeekse 'Vlamingen-Thuis-campagne' in *Het Nieuwsblad*)

■ We hebben het onderste uit de kan gehaald. Vergeet niet dat Vlaanderen inhoudelijk niets op de onderhandelings-tafel kon leggen. Het enige wat we konden doen was geld beloven. (...) We hebben de

Franstaligen meermalen tot razernij gedreven. Een paar keer was het op het scherp van de snee en waren we de mislukking nabij. (VLD-voorzitter Karel De Gucht in *De Standaard*)

■ Dit akkoord gaat minstens 50 miljoen opleveren voor elke Brusselse gemeente die een Vlaamse schepen aanvaardt. Wie gaat aan zijn kiezers uitleggen dat hij dat geld laat liggen? (VLD-kamerlid Jef Valkeniers in *De Standaard*)

■ Ik hoef die miljoenen niet! Hier is de democratie niet te koop. Wat is de volgende stap? Gaan we, wanneer de verkiezingsuitslag de Vlamingen de volgende keer weer niet bevalt héél Brussel verkopen voor een miljard of tien? Kom zeg! (FDF-burgemeester Martine Payla van Watermaal-Bosvoorde in *De Morgen*)

■ Dit akkoord is historisch vanwege zijn slechte prijs-kwaliteitsverhouding. (CVP-kamerlid Herman Van Rompuy in *De Standaard*)

■ Op je eigen grondgebied moet je op een hoffelijke manier met anderstaligen omgaan. Ik zou het veel hoffelijker vinden als de rondzendbrief-Pecters, die ik ooit een pesterij heb genoemd, werd versoepeld. Maar men zegt: dat mag niet. Bon, dan mag dat niet. Ik respecteer dat, maar dan moet je ook niet zuur kijken omdat men een financiële afspraak maakt. (VLD-voorzitter Karel De Gucht in *De Standaard*)

■ Weet u, het fameuze Lambermontakkoord is eigenlijk een Potemkin-dorp, een kartonnen constructie met daarachter het grote niets. En dan steken ze de schuld op de Vlaamse Beweging die er alles zou voor doen om de dingen nog ingewikkelder te maken! (professor Matthias Storme voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Academics in *De Standaard*)

VAN HOREN ZEGGEN

■ Ik loop uit de grond van mijn hart dat er nog een oplossing kan worden gevonden voor Lambermont, omdat ik ervan overtuigd ben dat het een goed akkoord is. De Vlaamse Beweging moet eindelijk eens weten wat ze wil voor Brussel. Sorry, maar het is niet voldoende om te roepen 'Brussel Vlaams, Brussel Vlaams, Brussel onze hoofdstad'. Ik woon in die stad, ik zie welke problemen er zijn en die problemen zijn er voor Vlamingen en Franstaligen. (Vlaams minister Bert Anciaux in *De Standaard*)

■ Het is geen kwestie van gelijk krijgen ten koste van wat dan ook, maar de eerdere eisen van de partijraad rond zowel Brussel als een vijftal overblijvende knelpunten in de Lambermont-akkoorden zijn nu eenmaal niet ingevuld. (VU-kamerlid Frieda Brepols in *De Morgen*)

■ Dat Lambermont, zij het met hoge kostprijs, de Vlaamse belangen dient, valt moeilijk te bestrijden. De Vlaamse rand wordt definitief verankerd, de Vlamingen in Brussel worden beter vertegenwoordigd, de gemeentewet wordt gefederaliseerd, en nog een paar andere zaken waar de Vlaamse beweging in andere tijden wakker van lag. (...) Maar nee, Bourgeois en de zijnen vinden het nog net niet genoeg, en het kost weer te veel, dus schrijft men zich in die flagellantische traditie van de Vlaamse beweging in, die zelfs als ze wint, dat als een nederlaag beschouwt. (commentaar in *De Morgen*)

■ Ik ben een overtuigde Vlaming én Belg, maar heb van meneer Bourgeois nog geen enkele uitleg gehoord die verantwoordt waarom nee zeggen tegen Lambermont het belang van de Vlamingen in en rond Brussel ten goede komt. (lezersbrief van Edwin Van Wesemael in *De Standaard*)

Wie krijgt de klappen als Sabena moet inbinden? 4

Ondanks miljarden vers geld en drastische besparingen ziet de toekomst van de nationale luchtvaartmaatschappij er niet echt florissant uit. Maar de vrees dat de werkgelegenheid in de regio Zaventem hierdoor in het gedrang zou komen lijkt ongegrond.

Bewonerscomités timmeren aan de weg (3) 8

Figuranten 10

Beiaardier Rien Aarssen uit Grimbergen is er zich zeer goed van bewust dat hij met zijn muziek de mensen kan belagen of belagen. Hij kiest nadrukkelijk voor de eerste optie. Hoe zou het ook anders kunnen voor iemand die zo met hart en ziel verknocht is aan het instrument dat hij bespeelt?

Vlaams-Brabant doktert aan toeristische uitstraling Veel Romaanse kerkjes, maar te weinig hotels 22

Samenwonen in Alsemberg 25

Aan de KU Brussel zijn studenten geen nummer 27

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met het Atelier Helen Keller, tel. 02/466 94 40 of met de redactie.

EN OOK NOG

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

VAN HUIZEN EN TUINEN 24 • ZONDER OMWEGEN 26

RESTAURANT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant versijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en is een initiatief van vzw Informatie Vlaamse Rand.

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie: Geneviève Ostyn

Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, randkrant@pi.be

Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,

Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren

Wie krijgt de klappen als Sabena moet inbinden?

Op het moment dat we dit schrijven, is nog onduidelijk welke plannen Swissair met Sabena heeft. Het meest waarschijnlijke scenario leidt naar een groevertraging van de activiteiten op en rond de luchthaven van Zaventem.

Professor Leo Sleuwaegen van de Leuvense afdeling van de Vlerick Managementschool bestudeerde enkele jaren geleden uitgebreid de economie op de Zaventemse luchthaven en stelde vast dat Sabena goed is voor 30 tot 50 pct. van die activiteit. Sleuwaegen: 'Tussen 1995 en 1999 zag Sabena het aantal passagiers stijgen van 4 miljoen tot 10 miljoen. Bij alle andere luchtvaartmaatschappijen die op Zaventem actief zijn, steeg het aantal passagiers in diezelfde periode van 9 tot 10 miljoen. Dat illustreert hoe belangrijk Sabena is geweest voor de groei van de voorbije jaren. En passagiersgebonden vluchten creëren veel jobs: een toename van het aantal passagiersgebonden vluchten met 1 pct. leidt ook tot een toename van de werkgelegenheid met 1 pct.' Van cruciaal belang bij die steile opgang was dat Sabena Zaventem heeft uitgebouwd tot een zogenaamde Europese hub, een centraal punt in een netwerk. Sleuwaegen vreest ernstige gevolgen indien Zaventem geen hub zou blijven. 'Als Zaventem een toeleveraar wordt van de Parijse luchthaven Charles de Gaulle of het Nederlandse Schiphol, en zo teruglijdt naar een regionale betekenis, dan mogen we een ernstige afremming van de groei verwachten, ook op lange termijn. Op korte termijn zouden afvloeiingen bij Sabena leiden tot een daling van de tewerkstelling. Omdat de luchtvaart in het algemeen echter sterk zal blijven groeien, zou de tewerkstelling ook op Zaventem na drie tot vier jaar weer gaan stijgen. Alleen zou dat niet meer in hetzelfde stevige tempo zijn van de voorbije

jaren: toen kwamen er jaarlijks 1000 tot 1500 jobs bij op de luchthaven.' Mogelijk zal dat aantal nieuwe jobs halveren indien Zaventem hub-af is, aldus nog Sleuwaegen.

Zaventem twee reeksen lager
Leo Sleuwaegen definieerde in zijn onderzoek de luchthavenactiviteit zeer breed - Sabena Technics werd er bijvoorbeeld bij geteld - en kwam zo tot 25.000 banen op de luchthaven zelf.

ningen inzake tewerkstelling veel complexer: hier gaat het om bedrijven die naar Zaventem en omgeving komen omdat er een luchthaven is. Alleen komen ze dikwijls niet alleen omwille van de luchthaven maar ook om andere redenen, zoals de nabijheid van de Europese hoofdstad Brussel. Voor Europese distributie- en transportcentra is het overheersende belang van de luchthaven wel duidelijk en daar telde Sleuwaegen zo'n 10.000 banen. 'Daarbij zijn echter

niet de hoogtechnologische activiteiten, de nieuwe economie-bedrijven in de informatie- en communicatietechnologie gerekend. Het is bekend dat voor hen een goed functionerende luchthaven een belangrijke vestigingsfactor is. Als Zaventem niet langer een Europese hub is, zal het daaronder leiden als vestigingsplaats voor high techbedrijven.' Ook Patrick Devos van de Kamer van Koophandel vreest vooral de teloorgang van Zaventem als hub. 'Deze regio kan zelfs het worst case scenario bij Sabena aan: er worden hier nu eenmaal zeer veel jobs gecreëerd. Ook Renault-Vilvoorde is al lang

Daarnaast zag hij haast evenveel jobs buiten de luchthaven die rechtstreeks met de luchthaven waren verbonden. 'Bij de achterwaartse bindingen, de zogenaamde toeleveranciers, kwamen wij tot 12.500 banen. Dat gaat dan om alles wat te maken heeft met de inrichting en de apparatuur van de luchthaven plus alle consumptieartikelen die er worden verkocht.' Bij de zogenaamde 'voorwaartse bindingen' zijn bereke-

vergeten. Andere luchtvaartmaatschappijen zouden overigens veel activiteiten van Sabena overnemen. De kracht van Zaventem is dat het een Europese hub is en daarin speelt Sabena een cruciale rol. Als dat fundamenteel in vraag zou worden gesteld, zou het wel een klap zijn voor Zaventem. Dan zitten we meteen twee reeksen lager.' De vraag is dan of een andere luchtvaartmaatschappij de rol van Sabena

kan overnemen en er voor kan zorgen dat Zaventem een Europese hub blijft. Sleuwaegen acht dat niet uitgesloten en denkt daarbij aan sterke maatschappijen van buiten de Europese Unie.

Jobs op de tocht

Karel Gacoms van ABVV-Halle-Vilvoorde vreest dat nogal wat jobs zouden kunnen verdwijnen indien Sabena haar activiteiten ernstig inkrimpt. 'Sabena is goed voor meer dan de helft van de activiteit in Zaventem. Natuurlijk zou een deel van het transportaanbod worden overgenomen door andere maatschappijen, maar Sabena was de home carrier in Zaventem. Een deel van de afgeleide tewerkstelling komt onder druk als er iets ernstigs met Sabena gebeurt. In en om Zaventem bereiden 1000 mensen maaltijden voor de vluchten. Als Sabena minder vliegt, zou dat minder worden. Ik denk vooral aan het onderhoud van vliegtuigen. Daarin werken 3000 tot 4000 mensen, het zijn hoogwaardige jobs. Sabena Technics - goed voor 2500 jobs - werkt weliswaar ook voor andere luchtvaartmaatschappijen, maar Sabena is toch goed voor ongeveer de helft van het werk. Als die klant wegvalt, krijg je daar problemen. Vliegtuigen kun je immers overal onderhouden.'

Vertraagde groei is ook groei

Herman Neukermans, vice-president strategie van luchthavenexploitant BIAC, gaat er, zoals de meeste mensen, niet van uit dat Sabena kan verdwijnen. 'In Europa is de Bulgaarse maatschappij Balkan het enige voorbeeld van een luchtvaartmaatschappij die volledig werd opgedoekt. Dat heeft geleid tot chaotische toestanden in het binnenlandse verkeer in Bulgarije. Mocht hetzelfde gebeuren met Sabena dat instaat voor de verbindingen met het overgrote deel van Europa, dan zou België in een schier onmogelijke situatie verzeilen.' Neukermans denkt bijgevolg aan andere mogelijkheden, al verwacht hij voor het najaar geen beslissingen van Swissair. De traditioneel drukke en dus rendabele zomermaanden plus de zes miljard frank vers geld zullen Sabena toelaten zonder veel moeite tot het najaar te functioneren. De grote vraag is in hoeverre Zaventem een Europese hub zal blijven in een eventueel afgeslankt Sabena. Neukermans:

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'We zien de Sabena-problemen niet graag escaleren maar het is te repareren, het is geen catastrofe voor de luchthaven van Zaventem'

'Enkele jaren geleden was de hub het middel, nu is het weer wat uit de mode, dat is cyclisch. Ondermeer omdat zoveel maatschappijen het zijn gaan toepassen. Ik verwacht dat Sabena een aantal minder rendabele bestemmingen in Europa zal schrappen en zijn intercontinentale programma zal inkrimpen. Dat scenario leidt tot vertraagde groei op en rond Zaventem.' Nu geeft Neukermans toe dat Zaventem de voorbije vijf jaren de grootste groeier in heel Europa was en dat dit ook niet kon blijven duren. Elk jaar kwam er een miljoen passagiers bij,

kan ook op lange termijn gevolgen hebben. Kijk, als je snel groeit, neem je posities in die anderen niet zomaar van je over kunnen nemen. Als Sabena nu niet meer zo snel groeit, zullen anderen die posities innemen, en is het ook niet zeker dat je die ooit nog terug kunt winnen. Dus: er komt hoe dan ook een knik in de kromme en of we later ooit nog in het verlengde van de groeicurve van de voorbije jaren komen, is hoogst onzeker.'

John Vandaele

What's happening at Sabena and Zaventem?

At the time of going to press it was still uncertain exactly what Swissair's plans are for Sabena. The most probable scenario is that of a slow-down in the growth of activities at and around Zaventem. RandKrant discussed this topic with Professor Sleuwaegen of Vlerick Management School, who has studied the economy of Zaventem Airport, Patrick Devos of the Chamber of Commerce, trade unionist Karel Gacoms, and Herman Neukermans of BIAC, the airport operator. We can sum up by saying that the region should be able to cope with even a 'worst case scenario'.

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

HOEILAART

Bedreigd druivencentrum

De provincie Vlaams-Brabant wil eind 2002 een aantal provinciale instellingen overdragen aan andere instanties. Eén van die instellingen is het provinciaal druivencentrum Solheide in Overijse. De werking van Solheide wordt niet meer beschouwd als een kerntaak voor de provincie en kost jaarlijks 13 miljoen frank. Volgens burgemeester Vic Laureys van Hoeilaart moet Solheide zijn functie als onderzoekscentrum in de druiventeelt blijven behouden. 'Ik heb daarom mijn collega-bur-

gemeesters van de andere druivengemeenten Huldenberg, Overijse en Tervuren opgeroepen om samen naar een oplossing te zoeken voor het druivencentrum', aldus Laureys. Het aantal druiventelers mag dan al elk jaar verminderen, toch vinden Laureys en zijn collega's dat Solheide nog steeds een zeer belangrijke taak te vervullen heeft. 'De druiventelers die overblijven moeten een beroep kunnen blijven doen op het centrum voor de aankoop van druivenplanten en het nodige advies.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Die dienstverlening mag niet verloren gaan', meent Laureys. De burgemeesters gaan nu na of er een andere bestuursvorm kan komen voor Solheide. Er wordt onder meer gedacht aan een intergemeentelijke instantie

die naast een toelage van de provincie kan zorgen voor de ondersteuning. Laureys beseft wel dat om het centrum rendabeler te maken, het ook andere activiteiten zal moeten ontplooiën. 'We denken aan initiatieven rond vrijetijdsbesteding in de tuinbouw, zoals dat nu al gebeurt in de bloemeteelt', aldus Laureys.

TD

MEISE

Beschermde kerk

De bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft een gunstig advies gegeven om de Sint-Laurentiuskerk en het ommuurde kerkhof in Meise te beschermen. De toren en het koor zijn al sinds 25 maart 1938 beschermd. Die vroeg-

gotische toren uit de 13e eeuw en het laatgotische koor zijn op zich immers al een bezienswaardigheid. Maar de bestendige deputatie vindt dat de artistieke en cultuurhistorische waarde aan betekenis wint als de volledige kerk wordt be-

schermd. De Sint-Laurentiuskerk en het kerkhof werden bij Ministerieel Besluit van 8 december 2000 opgenomen op de ontwerprijst van monumenten die

in aanmerking komen voor bescherming. Op basis van het advies van de provincie neemt de bevoegde Vlaamse minister een definitieve beslissing.

GH

NOORDRAND

Toenemend vliegtuiglawaai

Een twintigtal inwoners uit Grimbergen en Meise hebben zich in navolging van hun collega's in het zuidoosten van Brussel verenigd in de 'Actie Meise-Grimbergen' om te protesteren tegen het van Zaventem afkomstige vliegtuiglawaai. Volgens het comité krijgen de gemeenten ten noordoosten van Brussel met steeds meer geluidsoverlast te maken. 'Jaar na jaar neemt het vliegtuiglawaai in onze gemeenten toe', merkt Roger Vermeiren, mede-initiatiefnemer en lid van de milieuraad van Meise, op. 'Nu de zogenaamde route Chabert over Brussel niet meer gevolgd wordt, is de opstijgingsroute verlegd via Meise en Grimbergen met heel

wat overlast tot gevolg'. Het actiecomité trok onlangs naar het kabinet van Vlaams milieuminister Vera Dua om het probleem aan te kaarten. 'Grote beloftes werden er niet gedaan', aldus Vermeiren, 'maar men heeft ons wel verzekerd dat de metingen goed in het oog zullen worden gehouden'. Om zijn slagkracht te vergroten heeft de 'Actie Meise-Grimbergen' zich ook aangesloten bij de overkoepelende organisatie 'Wakker Vlaams-Brabant'. Wie de 'Actie Meise-Grimbergen' wil steunen, kan terecht op het e-mailadres: actie.meise.grimbergen@belgacom.net

TD

FOTO: RASFAEL VINCENON

Spelen tussen andere kinderen

Op de speelpleinen De Pie-renman in de Grimbergse deelgemeente Humbeek kunnen deze zomer ook een aantal kinderen met een mentale handicap terecht. 'De Vlaamse Vereniging voor Hulp aan Verstandelijk Gehandicapten (CCHVG) kwam

met de vraag of zoiets mogelijk was en we willen dat zeker eens proberen. Drie weken lang zullen zes kinderen met een mentale handicap opgevangen worden samen met de andere', aldus Els Mets, verantwoordelijke van de Sociale Dienst en de

Jeugdendienst van Grimbergen. De monitoren van de Humbeekse speelpleinen krijgen daarom een aantal extra dagen vorming. 'Of elk kind met een mentale handicap aan alle activiteiten zal kunnen deelnemen is niet zeker. Als het niet kan, zullen we voor een alternatief zorgen. Maar het is in de eerste plaats de bedoeling dat de kinderen zoveel mogelijk opgenomen worden in de groep', zo zegt Els Mets.

Per kind met een mentale handicap wordt een extra begeleider ingezet. 'We houden het voorlopig bij zes kinderen omdat het de eerste keer is. We hopen dit jaar veel ervaring op te doen om later eventueel de andersvalidenwerking op onze speelpleinen te kunnen uitbreiden', zegt Els Mets. Ook in Asse en Vilvoorde worden gelijkaardige initiatieven genomen.

TD

DE WRAAK VAN LEOPOLD II

De mooiste toegang tot Brussel is zonder enige twijfel de Tervurenlaan, een parkway die in 1895-97 werd aangelegd met de bedoeling de twee delen van de toenmalige wereldtentoonstelling, het Jubelpark te Brussel en de Warande van Tervuren, met elkaar te verbinden. De laan kaderde in de 19de-eeuwse urbanistische visie om de gemeenten rond de hoofdstad via een soort webstructuur te ontsluiten.

De aanzet voor de Tervurenlaan dateert echter al van 1882. Twee jaar eerder had Leopold II heel het domein van Ravenstein (67 ha) van de Belgische staat gekregen in ruil voor een lap grond van 16 ha te Laken, waar een openbaar park werd aangelegd. Tussen de Warande van Tervuren en het goed van Ravenstein wilde de koning een 88 meter brede dreef aanleggen, maar bij de onteigeningsprocedure van de gronden kwam hij in conflict met het Tervuurse gemeentebestuur. De koning wilde namelijk de reststukken voor zich houden, maar de gemeentelijke overheid nam het op voor haar bewoners en oordeelde dat alleen de grond nodig voor de aanleg van de laan mocht worden onteigend. Langs de laan zouden de aanpalende eigenaars dan mooie huizen kunnen bouwen of hun percelen duur kunnen verkopen. De koning was daarover nogal in zijn wick geschoten: 'Si Tervueren veut plus il n'aura rien', en hij dreigde ermee nooit nog een voet op Tervuurse grondgebied te zetten. Hij haalde zijn slag thuis; De onteigeningen werden door-

gevoerd, maar de laan van 1882 werd nooit gerealiseerd. In de jaren negentig waren die plannen trouwens achterhaald, want toen was er het concept van de verbinding naar Brussel via de huidige Tervurenlaan. Als een soort straf voor de onwillige houding van het Tervuurse gemeentebestuur in de jaren tachtig, werd bepaald dat langs de laan op Tervuurse grondgebied geen huizen mochten worden gebouwd. Op het Etterbeekse gedeelte van de laan verrezen wel mooie herenhuizen in een voor die tijd erg modernistische stijl. Op Tervuurse grondgebied is de laan 'dank zij' de wraak van Leopold II groen gebleven. De wilde kastanjelaars die een goeie 100 jaar geleden werden aangeplant, werden pas vervangen. Tervuren komt daarmee tegemoet aan een wens van de koning die wilde dat deze bomen de laan zouden blijven opfleuren. Hij hield namelijk erg veel van hun kaarsachtige bloemtrossen in de lente.

FOTO: MASCAL VINCENON

gevoerd, maar de laan van 1882 werd nooit gerealiseerd. In de jaren negentig waren die plannen trouwens achterhaald, want toen was er het concept van de verbinding naar Brussel via de huidige Tervurenlaan. Als een soort straf voor de onwillige houding van het Tervuurse gemeentebestuur in de jaren tachtig, werd bepaald dat langs de laan op Tervuurse grondgebied geen huizen mochten worden gebouwd. Op het Etterbeekse gedeelte van de laan verrezen wel mooie herenhuizen in een voor die tijd erg modernistische stijl. Op Tervuurse grondgebied is de laan 'dank zij' de wraak van Leopold II groen gebleven. De wilde kastanjelaars die een goeie 100 jaar geleden werden aangeplant, werden pas vervangen. Tervuren komt daarmee tegemoet aan een wens van de koning die wilde dat deze bomen de laan zouden blijven opfleuren. Hij hield namelijk erg veel van hun kaarsachtige bloemtrossen in de lente.

Maurits WYNANTS

TERVUREN

Peters en meters

De Toeristische dienst van Tervuren werkt sinds kort met peters en meters om de gemeentelijke wandelpaden in de gaten te houden. Tervuren is vooral op zonnige zondagen het uitverkoren wandelparadijs van heel wat Brusselaars en mensen uit andere hoeken van het land. Daarom heeft de toeristische dienst een nieuwe wandelbrochure uitgegeven. 'Mensen die de brochure kopen hebben recht op waar voor hun geld', vindt Marleen Vandenplas, hoofd van de toeristische dienst. 'Het gaat niet op dat ze de bewegwijzering niet meer vinden, dat de weg om één of andere reden is afgesloten, dat er plassen zijn waar ze niet door kunnen zonder natte voeten te krijgen enzomeer. Daarom is het van belang dat mogelijke problemen zo vlug mogelijk worden gemeld. Dat is de taak van de peters en meters die stuk

voor stuk echte wandel-liefhebbers zijn. Op hun wandeling krijgen zij een fiche mee waarop zij de knelpunten noteren. Die fiche gaat via de toeristische dienst naar de gemeentelijke technische dienst, die de problemen zo vlug mogelijk probeert op te lossen. Daarna komt de fiche terug bij de toeristische dienst die ze weer overmaakt aan de peter of meter. Vlug hersteld en overal tevreden gezichten. Meer moet dat niet zijn', zegt Marleen Vandenplas.

WF

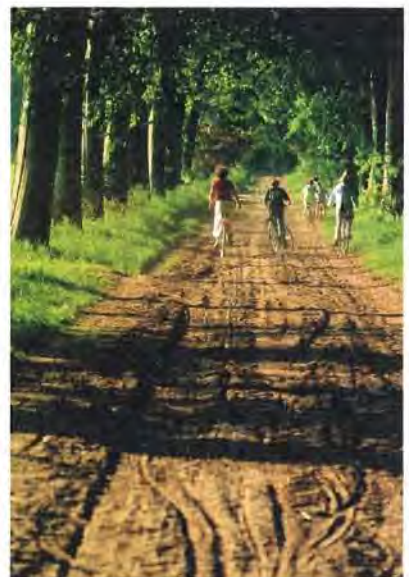

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De stoep houdt ineens op, de rijweg nooit

Luc Schillings was beroepshalve burgerlijk ingenieur. Niet verwonderlijk dus dat hij veel aandacht schenkt aan noodzakelijke verkeers-technische ingrepen. In opdracht van de NMBS-baas Etienne Schouppe maakte hij destijds een studie over de bereikbaarheid van de stations. Hij is al meer dan elf jaar actief in de Voetgangersbeweging. Zijn we niet allemaal op een bepaald moment voetgangers, vraagt Luc Schillings zich af. Toch hebben de clubs van de automobilisten nog altijd veel meer maatschappelijk aanzien en invloed dan de beweging van voetgangers.

'Tijdens de regeerperiode van de voormalige premier Jean-Luc Dehaene en op vraag van Etienne Schouppe bezocht ik alle stations in België. In de mobiliteitsnota moest ik nagaan hoe goed of slecht de stations bereikbaar waren onder andere voor fietsers, bus- en tramgebruikers. Zo stootte ik onvermijdelijk ook op de problemen van toegankelijkheid van voetgangers, rolstoelgebruikers en andere minder mobiele mensen zoals moeders of vaders met een buggy en de groeiende groep ouderen. Later kwam ik in contact met verenigingen zoals Langzaam Verkeer in Vlaanderen en de Brusselse organisatie No Mo(tor) die mee zoeken naar alternatieven voor het autoverkeer.'

Ruimte voor de benen

De Voetgangersbeweging wil de automobiliteit terugdringen en de leefbaarheid van de bebouwde kommen in de dorpen en steden verhogen. 'De auto palmt almaar meer ruimte en terrein in van de voetgangers, de fietsers en het openbaar vervoer', vindt Luc Schillings. 'We moeten allemaal samen werk maken van een mentaliteitsverandering

FOTO: PASCAL VIGNERON

en de mensen leren om opnieuw hun benen te gebruiken voor de kortere afstanden: te voet met de kinderen naar school, per fiets boodschappen doen, enzovoort. Om de mensen daarvoor warm te krijgen, moeten de stoepen en voetgangersroutes minimaal aan een aantal kwaliteitseisen voldoen om opnieuw aantrekkelijk te zijn. 'Voorop staat natuurlijk de veiligheid. De stoepen moeten voldoende breed zijn (minimum 1,5 m) en volkomen vrij van obstakels. Stoepen, voetpaden en voetgangersroutes moeten ook voldoende comfort bieden. Dat veronderstelt dat er op geregelde afstanden zitbanken staan waar mensen even kunnen uitrusten en een schuilhuisje waar ze kunnen schuilen als het regent. Continuïteit is eveneens bijzonder belangrijk. Soms kun je een heel eind op een comfortabele stoep lopen, maar die houdt dan plots en totaal onverwacht op. Fietsers staan vaak voor hetzelfde probleem. Ook zij komen op voor een ononderbroken netwerk van fietspaden. Vanuit het standpunt van de voetgangers moet je bij de aanleg van voetpaden ook rekening houden met de geringste inspanning. Bij de bouw van woonwijken of de goedkeuring van nieuwe verkavelingen moet je voetgangers niet dwingen om een grote omweg te maken, maar in een korte doorsteek voorzien naar het winkelcentrum of het speelhoekje voor kinderen. De sterkte en de effectiviteit van een verkeersbeleid hangt af van zijn zwakste schakel', benadrukt Luc Schillings.

'Het gaat vaak om kleine ingrepen die weinig of geen extra geld kosten. De signalisatie bijvoorbeeld is nu meestal volledig afgestemd op de automobilist. Een verkeersbord geeft aan dat een weg doodloopt. Dat is van toepassing voor de

Les comités de quartier dans la rue

Dans la troisième partie de cette série, RandKrant cède la parole à Luc Schillings. Ce dernier a réalisé dans le passé, pour le compte d'Etienne Schouppe, le patron de la SNCB, une étude consacrée à l'accessibilité des gares et même depuis plus de onze ans une action au sein du mouvement en faveur des piétons. Force lui est de constater que les clubs d'automobilistes ont, aujourd'hui encore, une influence beaucoup plus grande et bénéficient, partant, d'un écho beaucoup plus grand, au sein de la société, que le mouvement en faveur des piétons. Ce dernier entend ramener la mobilité automobile à des proportions plus modestes et favoriser la viabilité et la sécurité dans les villages.

auto, maar wat voor de voetganger? Soms is er wel een smal pad of een uitweg voor de voetganger, maar dat weet een toevallige bezoeker niet. Een ander storend element zijn de bouwerven. Als er langs de openbare weg werken worden uitgevoerd, wordt dat wel aan de autobestuurders gesignaleerd, maar de voetgangers worden over het hoofd gezien. Als de stoep wordt opgebroken zijn ze verplicht op de rijweg te lopen. De wetgever zou moeten opleggen dat er altijd een beveiligde passage dient te worden voorzien voor voetgangers.'

Rennen voor je leven op zebrapaden

'Een echt pijnpunt zijn de veilige oversteekplaatsen voor de voetgangers,' vindt Luc Schillings. 'Tal van zebrapaden liggen in een zee van asfalt. Als je een brede weg met drie tot vier rijvakken moet oversteken, riskeer je in feite je leven. De auto op de eerste rijbaan remt af, maar de auto op het tweede baanvak raast in volle vaart voorbij. De verkeerslichten aan zebrapaden hebben een bijna pervers effect. Je drukt op de knop om over te steken, maar het duurt een kleine eeuwigheid voor het licht op groen springt. In die tussentijd steken veel voetgangers al over, alhoewel het voor hen nog rood is. De autobestuurder die even later voor het rode licht staat en geen enkele voetganger opmerkt, ergert zich mateloos. Nadat je op de knop hebt gedrukt, moet de wachttijd tot het oversteken worden ingekort, anders heeft dat verkeerslicht aan het beschermde zebrapad weinig zin.' Luc Schillings hekelt ook het gebrek aan eenvormigheid in de beleidsmaatregelen. 'In het Brussels Gewest word je daar in de negentien Brusselse gemeenten voortdurend mee geconfronteerd. Neem nu de rotondes. Voor fietsers en automobilisten worden veel kruispunten daardoor inderdaad veel overzichtelijker en veiliger, maar lang niet altijd voor

kere clubs van automobilisten nog altijd veel groter is dan die van de voetgangersbeweging. In zijn eigen Brusselse gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe ijvert hij voor heel concrete maatregelen die de veiligheid van de voetganger moeten verhogen. Hij gaat daarbij telkens in dialoog met het gemeentebestuur. 'Soms halen acties wel degelijk iets uit, zoals bij de vestiging van een nieuwe winkel van Delhaize in de buurt', zegt hij. In het oorspronkelijke plan werd geen

'De verkeerslichten aan zebrapaden hebben een bijna pervers effect, want het duurt een kleine eeuwigheid voor ze op groen springen'

rekening gehouden met mensen die met de bus komen winkelen. Uiteindelijk is er toch een halte gekomen voor de bus, op loopafstand van het grootwarenhuis en met een

makkelijke opstapplaats. Er werd geen inham gemaakt in het trottoir, maar de bus houdt halt op de weg zodat de stoep ter hoogte van de bushalte voldoende breed en comfortabel is bij het op- en uitstappen.'

Buitenland doet het beter

Schillings volgt het beleid ten aanzien van de zwakke weggebruikers zowel in eigen land als in de buurlanden op de voet. 'Aan Nederland met zijn comfortabele voetpaden en fietsroutes kunnen we nog niet tippen. In verschillende wijken van Berlijn en Keulen ontbreekt de auto volledig in het straatbeeld. Het zijn mensvriendelijke buurten waar de handel floreert. Andere geslaagde stedelijke voorbeelden zijn Straatsburg en Grenoble. De rechten van de voetgangers verschillen van land tot land. In Frankrijk bijvoorbeeld is

de voetgangers. Op de ene rotonde staan de witte driehoeken op het wegdek achter het voetpad, zodat de auto bij het oprijden van de rotonde niet hoeft te stoppen voor de voetgangers. In andere Brusselse gemeenten zijn de witte driehoekjes op de rotonde dan weer wel voor het voetpad aangebracht. In dat laatste geval moet de autobestuurder dus wel stoppen voor de voetganger. Dat gebrek aan eenvormigheid over het hele land schept onduidelijkheid voor de autobestuurders en is niet bevorderlijk voor de veiligheid van de voetgangers.'

Een winkel zonder bushalte kan niet

Luc Schillings betreurt dat de belangen van de voetgangers niet sterker wegen op het mobiliteitsbeleid. Volgens hem komt dat omdat de druk die uitgaat van de financieel ster-

ke *code du piéton* goedgekeurd. Ook in ons land staan tal van maatregelen op papier, maar wat baat het als overtreders niet strenger worden aangepakt en ongestraft hun wagen kunnen blijven parkeren op de bus- en fietsstroken?', vraagt hij zich een beetje moedeloos af. Toch ontwaart hij her en der positieve signalen die wijzen op een langzame kentering. 'Aan de grote treinstations zie je steeds meer fietsen staan. De jongste tijd beginnen ook plaatselijke verenigingen zich meer te interesseren voor de positie van de zwakke weggebruikers in het verkeer. Organisaties met dezelfde doelstellingen, zoals de Voetgangersbeweging en de Bond van Trein, Tram en Busgebruikers werken vaker samen. Dat zijn hoopgevende ontwikkelingen voor de voetgangers.'

Gerard Hautekeur

FOTO: PATRICK DE SIEGHELE

Beiaardier Rien Aarssen

'Een beiaardier kan een gemeente behagen of belagen'

'Bezeten door de beiaard', zo zegt hij het zelf, Rien Aarssen, de beiaardier van de Sint-Servaas Basiliek in Grimbergen. 'Het is zo dat een beiaardier de mogelijkheid heeft om een gemeente ofwel te behagen ofwel te belagen. Ik wil liever behagen en daarom probeer ik mijn programma zo samen te stellen dat er voor iedereen wat verteerbaars in zit.'

10

In 2003 komt er vermoedelijk een CD met werk van Rien Aarssen omdat hij dan officieel tien jaar Grimbergens beiaardier zal zijn.

RA Voor 1993, toen ik door de gemeente werd aangesteld, speelde ik er al twee jaar als vrijwilliger omdat de toenmalige beiaardier ziek was. Of zo'n CD-opname technisch moeilijk is? Ja, best wel, denk maar aan de vliegtuigen -ook tijdens concerten-, maar die moet je er dan maar bijnemen.

In Steenokkerzeel, waar ik ook speel, is het nog erger, daar davert de hele toren als er een vliegtuig overkomt. De beiaard van Steenokkerzeel is overigens een historisch instrument dat een aantal jaren niet meer gebruikt werd, maar ik vond dat de inwoners van Steenokkerzeel ook recht hadden op ander 'lawaaï' dan dat van vliegtuigen en zo heb ik alles gedaan om die beiaard weer bespeelbaar te krijgen. In de zomer speel ik daar om de veertien dagen. Bezeten, dat ben ik! Mijn vader was koördirigent en mijn broers en zussen zijn ook allemaal met muziek bezig. Zelf had ik altijd al interesse voor de beiaard. Ik was al tien jaar organist van het Gregoriaans abdijskool, en in 1993 dacht ik het is nu of nooit meer en ging ik les volgen aan de Internationale Koninklijke Beiaardschool in Mechelen. Dat was overigens de eerste beiaardschool ooit en nu nog

altijd de meest beroemde. De stichters van scholen in Nederland en Frankrijk kregen hun opleiding in Mechelen. Een beiaardopleiding duurt zes jaar en is behoorlijk zwaar. Naast het beiaardspel zelf, krijg je ook heel wat theorie over de technische kant -het gietproces van de klokken, het stemmen-, over de geschiedenis van de beiaard, het muzikale aspect, harmonie, het bespelen, componeren en bewerken (van een beiaardier wordt verwacht dat hij muziekstukken kan bewerken voor de beiaard).

Met de hulp van de USA

RA Of de beiaardkunst typisch Vlaams is? Wie eerlijk wil zijn moet zeggen dat het in feite een instrument van de Nederlanden is. Daarom vindt je het ook in Nederland en in het noorden van Frankrijk. Kijkt men naar de oudste geschriften over het beiaardspel - die het spelen van liederen op klokken in Aalst in 1481 beschrijven- dan is de bewering dat het een typisch Vlaams instrument is, niet onjuist, tenminste tot het tegendeel bewezen wordt! Sindsdien werd de beiaard geëxporteerd naar het buitenland en vooral in Amerika was de belangstelling altijd

al erg groot. Bij het oprichten van de Mechelse Beiaardschool kwam het grootste gedeelte van het geld dat daarvoor nodig was trouwens uit de Verenigde Staten. Ze waren daar begeesterd door de Vlaamse beiaardkunst. Waarom de nieuwste klok van de beiaard van Grimbergen dan in Nederland werd gemaakt? Gewoon omdat de laatste Belgische klokkengieter in de jaren 80 de deuren moest sluiten omdat het financieel niet leefbaar meer was.

Volgens beiaardkunstenaar Jef Denyn bestaat een ideale beiaard uit 49 klokken. 49 klokken komen overeen met vier octaven en dat is goed bespeelbaar door één beiaardier, maar de laatste tijd zoekt men naar uitbreiding van de beiaardkunst en is er bijvoorbeeld meer samenspel met andere instrumenten en ook nog 'quatre-mains'. Dat maakt dat er nu beiaarden geïnstalleerd worden met zestig klokken. Dat is een evolutie waar ik het mijne van denk. Ten eerste is er de plaats: de grootte van de beiaard is afhankelijk van de plaats die beschikbaar is in de toren en ook de hoogte van de toren speelt een rol. Plaats vinden voor zoveel klokken is dus niet zo evident. Daarom zijn er overigens ook beiaarden met drie octaven en dus minder klokken. Ten tweede is het zo dat het vaak al een probleem is om één beiaardier fatsoenlijk te betalen voor het werk dat hij doet, dus als je dan vierhandig gaat spelen dan wordt het wel heel moeilijk.

Automatische beiaard

RA Het automatisch bespelen van de beiaard noemt men ook 'de rammel'. Het zijn elektromechanische impulsen die vroeger mechanisch gegeven werden en nu computergestuurd zijn. Je kan klokken vandaag zelfs besturen van op afstand met een gsm. Het is dus

niet meer het romantische tafereel waarbij de klokkenluiders mee omhoog gaan met de touwen. Het automatisch spel mist elke dynamiek, het is dan ook de verdienste van de beiaardier dat hij kleur en nuances in zijn spel legt. Hier in Grimbergen is de rammel eerder uitzonderlijk, namelijk op het uur, maar in andere gemeenten of steden is het om de zeven minuten. Het is een historisch gebruik van vroeger toen de klok de enige uraanduiding was. Sloeg de klok bijvoorbeeld vier keer dan schrok men op: was het nu drie keer of vier keer? Daarom kwam er de zogenaamde voorslag, om de mensen te waarschuwen dat het uur gaat slaan en dat ze moeten opletten en tellen. Bij overlijdens heb je dan weer andere gebruiken met het klokkenluiden. Hier begint men met de zwaarste klok als het om een man gaat en met de lichtste klok als het een vrouw is.

Onzichtbaar publiek

RA Ik probeer geen enkele politieke of filosofische overtuiging in mijn muziekkeuze te leggen. Het is zo dat je als beiaardier een stad of een gemeente kunt behagen of terroriseren. Je kunt muziek brengen die zo modern is dat je de toehoorders op de loop jaagt, al is die muziek nog zo goed en doordacht. In tegenstelling met een concert waarbij je kiest voor een bepaald programma en je naar een zaal gaat met gelijkgestemde zielen, zit je als beiaardier met een publiek dat al

'Je kunt muziek spelen die zo modern is dat je de toehoorders op de loop jaagt'

dan niet geïnteresseerd is, dat al dan niet houdt van romantiek of barok en moet je proberen voor iedereen 'goed te doen'. Het is dan ook mijn betrachting een zo breed mogelijk programma te brengen zodat er voor iedereen wat verteerbaars in zit.

Zelf speel ik graag romantische werken. Mijn lievelingscomponist is ongetwijfeld Staf Nees; We herdenken dit jaar overigens dat hij 100 jaar geleden geboren werd. Hij heeft heel wat gedaan

Rien Aarssen: as a carillonneur you can either beguile or rile a town

Rien Aarssen was officially appointed carillonneur (carillon-player) of the Sint-Servaes Basilica in Grimbergen in 1993. Before that he'd already performed on the carillon there for two years as a volunteer. 'If you're a carillonneur you can either beguile or rile a town. I prefer to beguile, and that's why I try to put my programmes together in such a way that there's something for everybody', says Rien Aarssen, who according to his own testimony is simply crazy about carillons.

voor de muzikale ontwikkeling van de beiaard, net zoals Jef Denyn heel wat betekende voor de technische vooruitgang van de beiaard. Dat je je publiek niet ziet, daar raak je aan gewend. Het belangrijkste is dat je het zelf graag doet, al wat daar bovenop komt is meegenomen. Applaus is natuurlijk wel plezierig, maar roem is net als eer heel kortstondig. Ik zeg altijd -het is een weinig eerbiedige boutade-; het gras dat op uw buik zal groeien zal even groen zijn als dat op mijn buik. Als we eenmaal dood zijn is iedereen gelijk, of er nu veel applaus is geweest of niet.

Hart en ziel

RA De toekomst van de beiaard ziet er overigens goed uit. Zo werd er vorig jaar nog een nieuwe beiaard geïnstalleerd in Lommel en heeft Vlaanderen een beiaard geschonken aan Sint-Petersburg. In een beleidsnota van de Vlaamse regering is er zelfs sprake van dat men de beiaardgieters weer wil 'activeren'. Dat zal niet zo eenvoudig zijn, want het is een bijzonder moeilijk ambacht. Niet alleen bij het gieten op zich, maar vooral bij het stemmen van de klokken komt heel veel kennis kijken die niet iedereen heeft. Ook het onderhoud van klokken is een klus voor specialisten: nakijken op slijtage, roestvorming en ook smeren en schilderen, waarna je de beiaard weer moet afstellen. Men zegt wel eens 'de beiaardier is zijn klokken aan het stemmen', maar dat is niet waar. Een klok wordt één keer gestemd en dat is op het ogenblik van het gieten. Wat je als beiaardier wel moet doen is eventjes bijregelen: het afstellen van de afstand tussen de klepel en de klok en dat doe je met regelschroeven. Voor het spelen controleer ik altijd alle 49

klokken. Dat doe ik, net als het spelen, het oefenen -thuis heb ik eenzelfde klavier, een soort xylofoon-, het spelen op verplaatsing, het bewerken van stukken, allemaal met hart en ziel. Het is een microbe.

Geneviève Ostyn

Voor concerten: zie Randuit Agenda.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Het is wennen in het gemeentehuis van Kraainem nu Leon Maricq niet langer de burgemeestersjerp draagt, maar deze functie moest overlaten aan zijn vroegere medestander en eerste schepen Pol Willemart die met zijn lijst Union een krappe meerderheid haalde van 12 zetels op 23. De kompanen van destijds zijn bittere politieke tegenstanders geworden.

Pol Willemart ontkent dat er een scheuring binnen de vroegere meerderheid kwam omdat sommige francofonen zich gestoord zouden hebben aan een te vriendelijke ontvangst van de vroegere Vlaamse minister van Binnenlandse Zaken Johan Sauwens. 'De verwijdering met oud-burgemeester Maricq is er evenmin gekomen omdat hij zich in de ogen van de Franstaligen te weinig krachtadig zou hebben verzet tegen de omzendbrief van de vorige minister van Binnenlandse Zaken Leo Peeters. Op het einde van de legislatuur viel amper nog te praten met Maricq. Daar ligt de ware oorzaak. Er was een gebrek aan communicatie, niet alleen tussen de burgemeester en mij als eerste schepen, maar ook met anderen in het college. Ik geloof dat het niet goed is als iemand te lang dezelfde functie bekleedt', aldus Willemart. Maricq's uitspraak dat hij een 'mooier afscheid zou hebben verdiend', gaat Willemart te ver. 'Minder dan een half jaar voor de verkiezingen werkten we nog samen aan een gemeenschappelijke lijst. Bedoeling was dat Maricq de lijst zou trekken en na één jaar ontslag zou nemen als bur-

Een heer van stand

gemeester. We gunden hem de eer zijn zilveren jubileum als burgervader te vieren. Half juni van vorig jaar zei hij echter dat hij de volle zes jaar wilde uitdienen. Dat was onaanvaardbaar en daarop sprongen de gesprekken af', aldus Willemart.

Nieuwe bezems

Volgens de nieuwe burgemeester van Kraainem was de aflossing van de wacht ook nodig om een nieuwe wind te laten waaien door de gemeente. 'Luidt het Vlaamse spreekwoord niet dat nieuwe bezems goed vege?'', merkt hij op tijdens een gesprek dat volledig in het Nederlands verloopt. Als heer van stand wil burgemeester Willemart ijveren voor een betere verstandhouding tussen de taalgemeenschappen. Hij noemt zich 'een oude Belg, hoewel in Congo geboren'. Voor hem volstaat wederzijdse goede wil om tot een harmonieus samenleven te komen. En wat met de rondzendbrief Peeters en het gemeentelijk referendum dat de zes facilitatengemeenten plannen? 'Laat er geen twijfel over bestaan: ook ik verwerp de omzendbrief Peeters. No pasaran. Als jurist geloof ik dat zijn interpretatie onjuist is en dat de voormalige minister zijn bevoegdheden te buiten is gegaan. Het referendum is geenszins tegen de Vlamingen gericht maar een kwestie van democratische rechten. We willen dat de hogere overheden rekening houden met de wensen van de mensen in deze gemeenten', aldus burgemeester Willemart die er niet wakker van ligt dat ex-minister Sauwens al waarschuwde dat zo'n referendum onwettig is. 'Ja, en ook premier Verhofstadt heeft zich in deze achter de stelling Sauwens geschaard', vult hij zelf met enige spot aan. En nog: 'Ik had gehoopt dat de Vlamingen meer zin voor democratie hadden getoond.'

'Ik ben geen principiële dwarsligger, maar een gezonde realist'

Bruggenbouwer

Toch wil Pol Willemart zich opwerpen als een 'bruggenbouwer' in zijn gemeente en ijveren voor betere communicatie tussen de taalgemeenschappen. Een middel daartoe is de oprichting van gemeentelijke adviesorganen. Terwijl zijn voorganger alleen vorig jaar acte de présence gaf op een bijeenkomst van Vlamingen, tekent Pol Willemart, naar eigen zeggen, regelmatig present in Gemeenschapscentrum De Lijsterbes of op andere manifestaties die Vlamingen organiseren. 'Ik ben geen principiële scherpslijper maar een gezonde realist. Tot mijn vervroegd aftreden, over vier jaar, hoop ik een goede dialoog tussen de twee taalgemeenschappen op gang te brengen.'

Johan Cuppens

VAN 5/6 TOT 4/7

RANDUIT

A G E N D A

Cultureel gluren bij de buren

Onder de titel 'Gluren bij de Buren 2001' kunt u in veertien Culturele Centra in Vlaams-Brabant -waarvan een aantal in de rand- kennis maken met aparte locaties en bijzonder mooie muziek. Eerst maakt u - onder deskundige begeleiding- een wandeling in een mooi natuurgebied of een historisch waardevolle plaats, dan kunt u genieten van een klassiek concert door jonge talenten en afsluiten doet u met een hapje en een drankje van de streek.

Onder meer op zondag 10 juni in Beersel (02-380 23 85) en Vilvoorde (02-255 46 90), op zondag 17 juni in Overijse (02-687 49 59), zondag 24 juni in Halle (02-365 94 05), zondag

**24 juni in Ternat (02-582 44 33).
Info: www.applaus.be**

Mooie dagen, rozendagen

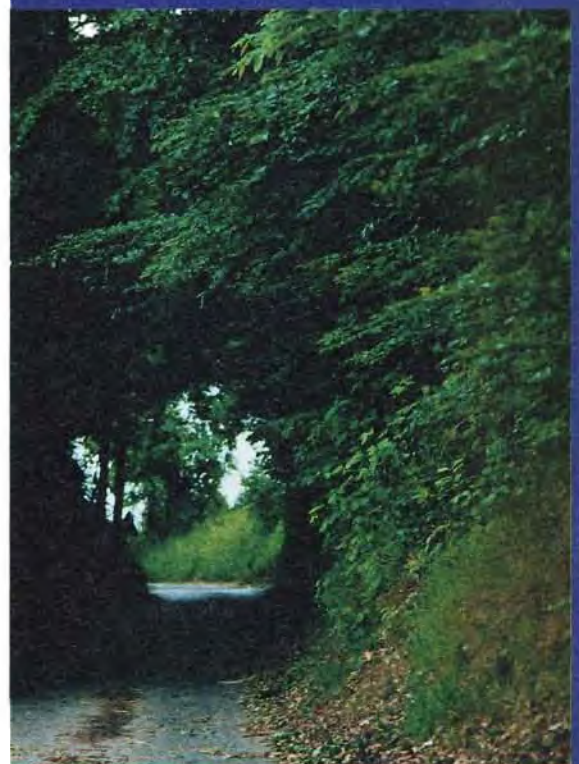
FOTOS: PATRICK DE SPICHELARE

Van 30 juni tot 1 juli kunt u genieten van de Rozendagen van Coloma in het gelijknamige kas-teelpark in Sint-Pieters-Leeuw.

De schitterende, wereldberoemde rozentuinen alleen al maken een bezoek meer dan de moeite waard, maar

tijdens de rozendagen zijn er bovendien heel wat optredens, van fanfares en harmonieën tot popmuziek en Afrikaanse ritmes.

Info: 02-371 22 62

Juni in de rand

Een fietslus in de Druivenstreek, een ambachtenroute, een autozoektocht, een volksfeest of een Sint-Janswandering, wilt u niet zomaar wandelen of fietsen dan zijn er redenen genoeg om er op uit te trekken in de rand!

Macabere expo en opwindende dansmuziek op Couleur Café

Het kersverse 'cool art' café 'Viva la Muerte' wordt ongetwijfeld de meest macabere trekpleister op het domein van Thurn & Taxis in Brussel tijdens het multiculturele festival Couleur Café dat dit jaar start op vrijdag 29 juni en duurt tot en met zondag 1 juli. Ghanese kunstenaars vervaardigen daar op bestelling je eigen doodskist. En die kan de vorm aannemen van je lievelingsvoorwerp, zoals blijkt uit enkele authentieke voorbeelden uit deze West-Afrikaanse republiek die staan opgesteld in het hoofgebouw. Nieuw is ook de 'Place de l'IndépendANSE', waar dag en nacht zowat alle dansstijlen worden uitgetoond. Wie onvoldoende ervaring heeft kan hier de grondbeginselen van de tango, de hip hop en de salsa leren. Radjastaanse bewegingskunstenaars en Argentijnse acrobaten hebben nog enkele verrassingen in petto. In het Stempaleis worden vooral exotische verhalen verteld. Er is ook een cursus meerstemmig zingen. Kapsters, modeontwerpers, recyclage-artisten geven, net als vorig jaar, demonstraties in het Okoumé dorp. Gewoontegetroou hebben de politieke en sociale verenigingen hier hun informatiestandjes. In de 'souk' worden hebbedingetjes en gadgets uit de hele wereld verkocht. De overdekte restaurantjes voor vleeseters, gebakjesproevers en vegetariërs zijn samengebracht in de 'Rue du bien-manger'. Hoewel een grote toeloop wordt verwacht hoeft niemand te verdwalen. Opgesmukte totempalen bakenen het terrein af of fungeren als wegwijzer.

Heftige reggae

Het concertprogramma is nog gevarieerder dan tijdens de vorige jaren. Omdat er verschillende podia zijn kan de bezoeker op elk moment kiezen tussen uiteenlopende stijlen. Voor de Jamaicaan Luciano doet er nog een schepje bovenop. Voor hem is Bob Marley al een verre voorouder en moet reggae veel heftiger en stoerder klinken. Bezwerend is ook de stem van Ismael Lo uit Senegal, die niet ten onrechte de Afrikaanse Bob Dylan wordt genoemd. De parade van de funkfanfare 'Ceux, qui marchent debout' belooft het orgelpunt te worden van de eerste festivaldag.

Veelzijdige zigeunermuziek

Zigeunerklanken en Latinomuziek sieren de zaterdagaffiche. In het totaalpakket van 'Time of the gypsies' zitten niet minder dan vijf nomadengroepen. Tarif de Haidouks komt uit Roemenië en speelt zowel opzweepende als droevige melodieën, waaronder een aangrijpend treurlied over de slachtoffers van het Ciucescu-regime. Ook het 11-koppige Ciocarcia is eveneens nauw verwant met het Roemeense platteland, maar is ook beïnvloed door de stadscultuur. De Macedonische zangeres Ezma Redzepova vertolkt ontroerende liefdesballades. Los Gitanos de Jerez leunen eerder aan bij de flamenco, terwijl Maharaja

de Indische pijler van de veelzijdige zigeunermuziek vertegenwoordigt.

De Cubaanse violist Alfredo de la Fé geeft nieuwe impulsen aan de salsa. De 'rappers' van Eleyo combineren hip hop met 'son'. Caraïbische Rapso-poëzie is het stokpaardje van Brother Resistance uit Trinidad. Burning Spear wordt hoogstwaarschijnlijk de topper van de avond. Hij mocht onlangs de 'Grammy Award' voor de beste reggaeplaat in ontvangst nemen.

Tropische sfeer

Op zondag beginnen de concerten al heel vroeg in de namiddag. Baaba Maal uit Senegal zingen nostalgische liederen die even bekoorlijk zijn als hun hit 'Missing Yoy, Mi Yeewni'. Raï-koning Khaled zal met zijn show ongetwijfeld een volle zaal trekken. Carlinhos Brown en zijn groep Timbalad uit Salvador de Bahia brengen zwoele Afro-Braziliaanse percussie en reggae. Voor een tropische sfeer zorgt ook Zuco 103, die relaxerende trip hop belooft. Voor Fred and the Healers blijft de blues de krachtigste stijl. Ozomatli is, ondanks de Azteekse naam, een band uit Los Angeles, die flirt met ska, jazz, hip hop en salsa. Het origineelste ensemble is Vocal Sampling uit Cuba. De zes vocalisten zijn gespecialiseerd in salsa, zonder dat ze door instrumenten worden begeleid. Doe hen dat maar eens na!

Thurn & Taxis. Vrijdag 29/6 en zaterdag 30/6 vanaf 18u. Zondag 1/7 vanaf 15u.

Dagkaart 700 F, Weekendpas 1600 F. Tickets bij FNAC en normale verkooppunten. Info 0900/26 025

Ludo Dosogne

PODIUMKUNSTEN

THEATER

9 EN 10 JUNI

SINT-AGATHA-BERCHEM

In en rond Gemeenschapscentrum De Kroon

Theaterfestival Sint-Agatha-Berchem

Op 9 juni Theater de Oplossing, Toon Maas, Sven Roelands, Lutgart De Gendt, Jessie De Caluwe, 3 Mannen spelen hun Blues uit, Theater Noordlicht en ook een filmvoorstelling: In the bleak midwinter.

Op 10 juni Wereldverhalenroute, Poppentheater Panenka, 't Meiklokje (randanimatie), Theater Filiaal (straat-theateracts), Theater Pronto (zeepbellen-circus), Herman Bogaert (Ik Willem Ellschoot) en Les Potes en Scène.

Een organisatie van GC De Kroon i.s.m. Het Meiklokje en het Willemsfonds Dilbeek. Info: GC De Kroon, 02-468 25 88

MUZIEK

KLASSIEK

ZONDAG 3 JUNI

GRIMBERGEN

Beiaardconcert Basiliek Sint-Servaas

Pinksterconcert door Rien Aarssen

Van 16.30 tot 17.30 uur

ZONDAG 10 JUNI

BEERSEL-ALSEMBERG

Kasteel van Beersel

Gluren bij de Buren

Phelia Buk, een trio dat oude instrumenten bespeelt op een eigenzinnige manier.

14.30 uur wandeling: de Zennebeemden.

17.00 uur artisaanale gebrouwen Kriek van brouwerij Drie Fonteynen en Beerselkaas van de plaatselijke kaashoeve.

Info: CC De Meent, Gemeenveldstraat 34, 1652 Alseberg, tel. 02-380 23 85, e-mail: demeent@pi.be

● **16.00**

ZONDAG 10 JUNI**GRIMBERGEN**

Beiaardconcert Basiliek Sint-Servaas

Zondagsrecital door Rien Aarssen

● Van **16.30** tot **17.30** uur

ZONDAG 10 JUNI**VILVOORDE****Gluren bij de Buren**

Trio 18, een gitaartrio met een heel eigen stijl.

14.30 uur wandeling, Houtem: heden en verleden.

17.00 uur koffie met Vilvoordse paardenkopjes, frisdrank met snoepgoedgarnituren.

Info: CC Vilvoorde, Bergstraat 1, 1800 Vilvoorde, tel. 02-255 46 90,

● **16.00**

ZONDAG 17 JUNI**GRIMBERGEN**

Beiaardconcert Basiliek Sint-Servaas

Vlaamse Beiaarddag met gastconcert door Noël Reynnders (Nederland)

● Van **16.30** tot **17.30** uur

ZONDAG 17 JUNI**OVERIJSE****Gluren bij de Buren**

Kontrabone, twee virtuozen op contrabas en trombone.

14.00 wandeling: Van Vesalius, chocolade en kloosterzusters.

Info: CC Den Blank, Begijnhof 11, 3090 Overijse, tel. 02-687 59 59, e-mail: info@denblank.be

● **11.00**

ZONDAG 24 JUNI**GRIMBERGEN**

Beiaardconcert Basiliek Sint-Servaas

Zondagsconcert door

Rien Aarssen

● Van **16.30** tot **17.30** uur

N I E T T E M I S S E N**TENTOONSTELLING****Op de thee in Laken**

De klei die de plaatselijke pottenbakkers op de westelijke oever van het T'ai-meer in China gebruiken, bevat zoveel ijzeroxide dat ze tijdens het bakken geel, roodbruin en zelfs purper wordt. Vijf eeuwen geleden werden hier de allereerste theepotten in aardewerk vervaardigd. Tijdens de zomermaanden stelt het Chinees Paviljoen in Laken antieke en hedendaagse exemplaren uit de stad Yi-hsing (Yixing) tentoon.

Hoewel in heel Azië de traditionele theehuizen meer en meer worden verdrongen door koffieshops, zijn de ambachtsslui uit Yi-hsing nog altijd niet bij machte om aan de enorme vraag te voldoen. Op dit ogenblik zijn vooral schuine theepotten met horizontale kleirollen in trek. In de 16de eeuw, toen de theeage plots begon, was de theekunst een onderdeel van de elitecultuur. Verfijnde intellectuelen kwamen in de late keizertijd geregeld samen om in een gepaste omgeving thee te proeven. Het kwam erop aan om blindelings de soorten te herkennen en de smaken of geuren van elkaar te onderscheiden. Er verschenen gespecialiseerde handboeken over het ideale theegerie, de temperatuur van het water en de selectie van het gezelschap om thee mee te drinken.

Niet alle omstandigheden en tijdstippen blijken even geschikt. Volgens de auteurs is thee het lekkerst als hij wordt gedronken met vrienden die pas van een verre reis zijn teruggekeerd. Dat geldt ook voor wie een afgelegen tempel bezoekt of op een hete dag de langzaam voorbijvarende boten of een vijver met lotussen observeert. Aanvankelijk werd thee tot poeder vermalen en nagenoeg alleen als geneesmiddel gebruikt. Later ontdekte men hoe de drank het concentratievermogen bevorderde en ook als genotsmiddel kon dienen. Thee zetten gebeurde vroeger door in een ondiepe kom kokend water op de bladeren te gieten. Pas toen de theepot, zoals we die nu kennen, zijn intrede deed speelden de dosering en de timing een belangrijke rol en kon het 'trekken' van het inschenken worden gescheiden. Vaak werden de potjes, die steeds kleiner werden, maar voor de helft gevuld en werd het eerste opgietsel zelfs weggegooid.

Theemeesters raden het gebruik van porselein, zilver en goud af. Keramiek zou daarentegen de goede smaak bevorderen.

De oudste theepotten, die nu in het Chinees Paviljoen worden geëxposeerd, deden ooit dienst aan het Chinese keizerlijk hof, maar de meeste van die kannetjes komen wel uit Europese verzamelingen. Het donkerrode, goed geconserveerde 'drakenei', dat het pronkstuk vormt van de tentoonstelling, is geïnspireerd op een fossiel dinosaurusei dat rond 1600 werd gevonden in het Mongoolse Altaigebirge. Opmerkelijk zijn ook de tweelingtheepotten met mythologische versieringen. Vleermuizen en draken duiken zowat overal op. Dat de ontwerpers hun producten met allerlei gelukssymbolen decoreren, verradt dat het drinken van thee in hun ogen een gunstige uitwerking heeft. Volgens enkele taoïstische wijzen zou thee het leven niet alleen veraangamen, maar ook verlengen.

Dank zij de aantrekkelijke schoonheid van de theepotten uit Yi Hsing raakte de drank in de rest van de wereld ingeburgerd.

Alle bombastische ingerichte salons en intimistische 'geisha' kamertjes van het exotische Chinees Paviljoen, dat in opdracht van koning Leopold II in de groene omgeving van het Paleis van Laken werd opgetrokken, zijn voor de gelegenheid opgefrist.

'Yi Hsing: de kunst van de purperen theepot'. Nog tot 30 september. Chinees Paviljoen. Van Praetlaan 44, Brussel. Tel. 02/268 16 08. Dinsdag tot zondag van 10 tot 16u45. Te combineren met de Japanse Toren die via een onderaardse gang met het Chinees Paviljoen is verbonden.

Ludo Dosogne

Chinese Van Gogh voor het eerst op reis

Ter gelegenheid van de 30ste verjaardag van de diplomatieke betrekkingen tussen België en China worden in het Brusselse Jubelparkmuseum een honderdtal representatieve kunstschaten uit het Museum van Tianjin tentoongesteld, die nog nooit eerder het land van herkomst hebben verlaten. Het initiatief gaat uit van de zakenman Richard Liu, één van de belangrijkste aandeelhouders van de technologiebedrijven in het Californische Silicon Valley en de grootste Aziatische lederfabrikant.

De havenmetropool Tianjin of Tientsin ligt ten Zuiden van Peking. De stad speelt al sinds de 19de eeuw een sleutelrol in de commerciële contacten met het buitenland. Liu wil nu ook de culturele uitwisseling met Europa bevorderen. Zijn projecten hebben een interactief karakter. Hij vindt dat er in de expositieruimtes zeker geen doodse stilte mag heersen.

Al sinds de oudheid wordt Jade in heel Azië geassocieerd met hemelse macht

Daarom worden er dagelijks feestelijke concerten, dansvoorstellingen, ambachtelijke demonstraties, modeshows en artistieke workshops georganiseerd. De binnentuin in het Jubelparkmuseum fungeert als voedselmarkt, waar snoep, soep en noedels uit Noord China worden aangeboden.

Het pronkstuk van de tentoonstelling is een uitzonderlijk goed bewaarde 17de eeuwse rolschildering op papier van Zhu Da, die beter bekend is onder zijn monnikennaam Badashanren. 'Bloemen op de rivier' luidt de titel van dit monumentale werk, dat wel dertien meter lang is. Boven het kabbelende water hangen woeste takken met trillende bladeren en hier en daar drijft een lotusbloem. Het perspectief is heel wisselend, want de kunstenaar volgt het dansende blikveld van een waterjuffer. Hij was al over de zeventig toen hij dit schilderij, dat de vrucht is van maandenlange meditatie, realiseerde. Hoewel elke vergelijking mank gaat, wordt hij door kunsthistorici in één adem genoemd met Monet en Van Gogh.

Hemelse jade

De meer dynamische schilderijen van Woe Wei (1459-1509) dateren uit het begin van de Mingdynastie. Als tegendraadse 'bohémien' trok hij zich weinig aan van de toen heersende academische lite-

ratenstijl. Ondanks zijn gebrek aan discipline belandde hij niet in een marginale positie. De keizer was zelfs zo verslingerd aan zijn werk dat hij werd gepromoveerd tot hofschilder.

Eveneens opmerkelijk zijn de eeuwenoude kalligrafische penselen van de kalligraaf, die hun veerkracht nog niet hebben verloren. Het konijnenhaar en de bamboeschacht bepalen de ingewikkelde vorm van de Chinese karakters. De tentoonstelling bevat ook een collectie inkttabletten in de meest diverse kleuren. Vaak is er zelfs een gedicht op gekerfd. De meest begeerde zijn paarsachtig zwart en worden bewaard in zijde of papier. De inktstenen hebben de vorm van een dakpan, een juweel of een kalebas.

Een kwart van de geëxposeerde voorwerpen is vervaardigd in jade. Dat is niet zo verwonderlijk, want al sinds de oudheid wordt dit gesteente in heel Azië geassocieerd met hemelse macht. Wie ernaar kijkt

zou zo getroffen worden door zijn schoonheid en zuiverheid dat alle sombere en negatieve gedachten worden verdrongen. Kunstenaars die jade bewerkten stonden dan ook in hoog aanzien. De platte, doorboorde jaden schijf is voor de Chinees het hoogste symbool met een bijna sacrale gevoelswaarde.

Rituele functie

De soberste stukken die op deze tentoonstelling te zien zijn, zijn reeds 6000 jaar oud en vervulden hoogstwaarschijnlijk een rituele functie. In het begin van onze tijdrekening werden de jaden voorwerpen minder abstract. Vooral dierfiguren vielen in de smaak, maar de kunstenaars inspireerden zich ook op wolken en figuren uit de mythologie. Heel zinnenstrelend is een beeldengroep met intellectuelen die samen mediteren bij het water.

Aan porselein wordt iets minder aandacht besteed omdat het museum hiervan al een ongeëvenaarde verzameling in permanent bezit heeft.

Musea voor Kunst en Geschiedenis, Jubelpark, nog tot 5 augustus. Dinsdag tot zondag 10 tot 17u. Tel. 02/741 72 11

Ludo Dosogne

ZONDAG 24 JUNI

HALLE

Gluren bij de Buren

Het Ensemble Emanon brengt waardevolle Belgische muziek.

14.00 uur wandeling

17.00 uur receptie met streekgebonden hapjes en drankjes.

Info: CC 't Vondel, tel. 02-365 94 05

🕒 **16.00**

Altijd al eens Carmina Burana willen zingen?

En altijd al willen deel uitmaken van een koor? Dat kan nu met het Tijl Uilenspiegelkoor dat u met open armen zal ontvangen! Dit koor is een gemengd koor uit de Druivenstreek, gesticht in 1983 door Wilfried Mondt en ook vandaag staat het koor nog onder zijn bezielenleiding. Onlangs begon het koor met de eerste repetities voor Carmina Burana van Carl Orff. Uitvoeringen zijn er in de maanden april en mei 2002 in Overijse en Mechelen. Wekelijkse repetities gaan door in CC Den Blank, elke woensdagavond om 20.15 uur.

Voor meer inlichtingen:
Wilfried Mondt (dirigent)
02-687 94 58,
Magda Verheyen
(PR) 02-657 05 90,
Herman Willems (voorzitter)
02-687 71 11
of via e-mail:
christiaan.muller@pandora.be

WERELDMUZIEK

29 EN 30 JUNI

BRUSSEL

Thurn & Taxis

Couleur Café

(Zie artikel op p. 14)

VOLKSMUZIEK

VRIJDAG 8 JUNI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Trio Dor, Weemoed in Drievoud

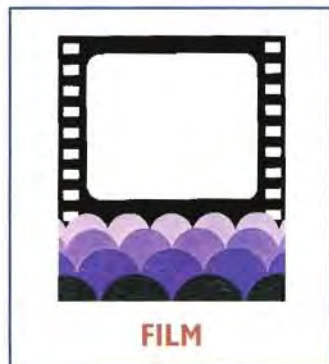
🕒 **20.00**

Het Tijn Uilenspiegelkoor nodigt u uit om Carmina Burana te zingen.

Trio Dor, op 8 juni in Wezembeek-Oppem

FILM

DINSDAG 3 JULI

DILBEEK

Jeugdcentrum Castelhof
Kottekoer

Antz

• Voorprogramma
om 21.00 uur,
hoofdfilm om 21.30 uur.

TENTOONSTELLINGEN

VAN 2 TOT 4 JUNI

TERVUREN

CC Papeblok 02-768 03 00
Pastoor Vandersandestraat 15

Tentoonstelling cursisten

tekenen, aquarel, olieverfschilderen en
keramiek.

VAN 8 TOT 17 JUNI

OVERIJSE/JEZUS-EIK

GC De Bosuil 02-657 31 79
Witherendreef 1

Emile Biesemans,

een retrospectieve tentoonstelling

VAN 10 JUNI TOT 1 JULI

OVERIJSE

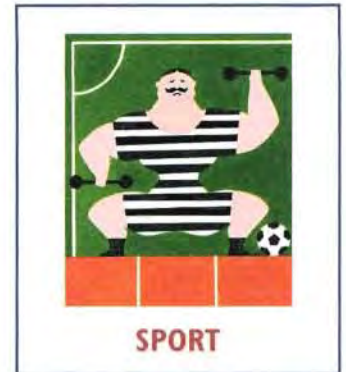
CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Kunst tegen onrecht, een ten-
toonstelling van het Willemsfonds

VAN 18 TOT 28 JUNI

SINT-PIETERS-LEEUV

Melsenborre, Schaliestraat 2
**Vieze Beesten in de Ge-
meente**, een natuureducatieve tentoon-
stelling van de provincie Vlaams-Brabant.
Opgelet: inschrijven is verplicht
Info: De Milieuboot, 053-72 94 20.

SPORT

DONDERDAG 7 JUNI

TERVUREN

Grote Jaarmarktprijs van de
Tervurense Wielervrienden met twee wed-
strijden: één voor cyclo-sportieven en een-
dagsvergunninghouders (7 ronden van
7.200 km) en één voor eliterijders zon-
der contract (16 ronden van 7.200 km).
Info: De Tervurense Wielervrienden,
02-767 61 32.

ZATERDAG 30 JUNI

WEZEMBEEK-OPPEM

Jogging 2002

Info: GC De Kam, Beekstraat 172,
tel. 02-731 43 31

VOORDRACHTEN
CURSUSSEN

DINSDAG 5 JUNI

WEMMEL

GC De Zandloper, Kaasmarkt 75
(polyvalente zaal)
**Het chronisch vermoeid-
heidssyndroom: symptoom
of syndroom?**

Door dr. Luc Lambrecht.
Een organisatie van de M.E.-vereniging
Brussel-Halle-Vilvoorde.
Info: 02-460 27 36 (tel en fax)

Vieze Beesten in de Gemeente

DONDERDAG 7 JUNI
OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Kunst en Cultuur

Kennismaking met het Pajottenland, een culturele daguitstap. Vertrek om 9 uur aan CC Den Blank. Begeleiding: Machteld de Schrijver, vzw Culturama.

VRIJDAG 8 JUNI
ZAVENTEM

Cultuurhoeve Manadal

Kouterweg 2
Osteopathie, een lezing door dr. Rudi Tack, een organisatie van VELT Woluwedal Oase.
● 20.00

WOENSDAG 27 JUNI
WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172
Borstkankerpreventie, een voordracht
● 19.30

Druivenstreek in een lus

Op 1 juli, de eerste zondag van de vakantie maand, wordt de fietslus 'Druivenstreek' gefeest. Deze fietslus van 'Vakantiege noegens' verbindt de gemeenten Overijse, Hoeilaart, Tervuren en Sterrebeek. De afstand bedraagt ongeveer 40 km en het volledige traject is op 1 juli bewegwijzerd. Starten kan in Overijse of Sterrebeek en 'verkortingen' zijn mogelijk. Bij deelname ontvangt men een handige brochure met ook heelwat informatie over bezienswaardigheden onderweg.

Deelname: 70 frank, kinderen jonger dan 12 jaar hoeven niet te betalen. Vertrek tussen 10 en 14.30 op een van de startplaatsen: Sterrebeek: Cafeteria Voetbalplein en Tramlaan (Centrum) of Jezus-Eik: GC De Bosuil. Info: 02-508 89 11.

VARIA

ZATERDAG 9 JUNI
DILBEEK

CC Westrand
Kookavond voor lesbiennes, homo's en bi's.
Organisatie: Sacha
Info en reservatie: 02-520 77 30
● 18.00

9 EN 10 JUNI
SINT-AGATHA-BERCHEM
Kunstmarkt, een kunstmarkt voor kunstschilders, tekenaars en portrettisten, een initiatief van GC De Kroon.

Info: GC De Kroon, 02-482 00 10
● Van 10 tot 18 uur

ZONDAG 10 JUNI
DWORP
Kasteel Gravenhof
Alsebergsesteenweg 676
Familiale autozoektocht, vertrekken kan tussen 8 en 10 uur.
Voor meer inlichtingen: Vakantiege noegens Sint-Genesius-Rode, Tenbroek, Vaucampsaan 4, 1654 Huizingen, tel. 02-360 33 63.

ZONDAG 10 JUNI
TERVUREN
Opendeurdag van de Gemeentelijke Basisschool van Tervuren (centrum) met optreden van de kleuters (14.00), optreden van de leerlingen van de lagere school (15.30) en animatie (16.00).
Doorlopend hapje-tapje.
Info: Gemeentelijke Basisschool Tervuren, Vander Achterstraat 33, tel. 02-767 62 76.

BIËNNALE LEUVEN 2001

Vergeet vooral niet om zwemkleding mee te nemen

Hedendaagse kunst is niet saai, maar avontuurlijk en gevarieerd. Op de 'Biënnale Leuven 2001' kan de bezoeker kennis maken met de fantasieën van verschillende ludieke artiesten. Ook het conceptualisme en het expressionisme zijn ruim vertegenwoordigd. Met dit grootschalig initiatief wil de universiteitsstad in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant haar culturele achterstand ten opzichte van Antwerpen, Gent en Brussel ongedaan maken. Uitvalsbasis is de nieuwe museumsite voor actuele kunst in en rond de voormalige stedelijke bibliotheek die over afzienbare tijd evenveel opzien hoopt te baren als het SMAK in Gent en het MUHKA in Antwerpen.

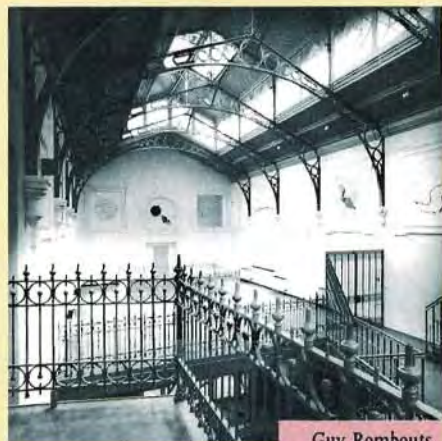
Eigenlijk is het al de derde keer dat in de Dijlestad tijdens de lente maanden een parcours met diverse kunstinstallaties en verrassende tentoonstellingen wordt georganiseerd. Voor 'Nature Morte' (1997) en 'Démarches' (1999) bleef de belangstelling door het elitair karakter ver beneden de verwachtingen. De huidige curator Herman Labro breekt met die 'intellectualistische' traditie. Hij kwam op het lumineuze idee om het almaar groeiend expositieproject een 'biënnale' te noemen. Meteen denk je dan aan de beroemde Biënnales van Venetië en Lyon.

Mannequin op piepschuim

Tijdens de weekends stunten enkele vindingrijke performers met theatrale acts. Op de vernissage dook zelfs een dubbelganger van de koning op, die het houterig protocol van het vorstenhuis parodieerde. 'Ach, was het mij maar gegeven om net als u een gewoon kunstwerk te zijn!', sprak de nep-Albert op majestueuze toon. Ook de komende weken staan er nog amusante voorstellingen op het programma. Zo engageerde de Arnhemse kunstenaar Jaap

James Lee Byars

Guy Rombouts

delijk zwembad ingepalmd door Voebe de Gruyter. Wie dan in het water duikt, beleeft wonderbaarlijke sensaties als de Brusselse kunstenaar met zwoele stem beelden uit de hele wereld oproept. Vergeet vooral niet om zwemkleding mee te nemen.

Onvermoede levenswijsheden

Hoewel een overkoepelend thema op deze Biennale ontbreekt, wordt de bezoeker aangespoord om eventuele verbanden zoals taalkritiek en meetkunde te ontdekken. Die twee elementen spelen onder meer een sleutelrol in het omvangrijk oeuvre van het Britse kunstenaarscollectief Art & Language, dat in het Stedelijk Museum wordt getoond. Bij James Lee Byars krijgen de woorden, de kleuren, de geometrische structuren en het aangewende materiaal zelfs een sacrale betekenis. Daarom wordt deze charismatische, maar raadselachtige figuur uit de kunstwereld vier jaar na zijn 'volmaakte dood' herdacht met een tentoonstelling in de kapel van de Romaanse Poort. Het beeldend en poëtisch 'Azart' alfabet van Guy Rombouts en Monica Droste vrolijk tijdelijk Stadsschool Vier in de Ridderstraat op. In het hele gebouw stoot de bezoeker op onvermoede levenswijsheden.

De gigantische schilderijen van Fred Bervoets in de Predikherenkerk verraden hoezeer deze Antwerpse artiest is begaan met sociale, politieke en religieuze problemen.

De etalage van C&A

Niet zelden zijn de tentoongestelde werken op deze Biennale mooi geïntegreerd in hun omgeving. Het vliegend platform met ballon en hefschroef van Panamarenko, dat bijna de hele inkomhal van Groep T inneemt, is genoemd naar de uitvinder Nicholas Bernoulli. Dit merkwaardig tuig bewijst dat techniek en elegantie elkaar niet hoeven uit te sluiten. De Amsterdamse duizendpoot Franck Bragigand recycleerde

oude meubelstukken, elektrisch gerei en plastic planten door ze een onverwacht maar bevallig kleurtje te geven. Ze passen wonderwel in het uitstalraam van C&A in de Bondgenotenlaan en in de 'speelkamer' van de bibliotheek. De vierkante fotoportretten van Malou Swinnen in de KBC-galerij zijn bevreedend mooi. De puistjes, de littekentjes en de andere lichamelijke onvolkomenheden van de meisjes en de

jongens worden niet verborgen, maar juist uitvergroot; Alsof de fotografe wil benadrukken dat niemand ongeschonden is. Hallucinant is ook de fictieve fotoreportage 'Au Congo Belge' van Peter Blatt in de KADOC-kapel in de Vlamingenstraat. Het verzameld archiefmateriaal legt de vinger op de wonde van het kolonialistisch denken.

Fred Bervoets

Nog tot 24 juni op 20 plaatsen in de Leuvense binnenstad. Donderdag tot zondag van 10 tot 17u. Op de infobalie in Stedelijk Museum, Savoyestraat 6, ligt een plannetje klaar. Info: 016/22 69 06.

Ludo Dosogne

Malou Swinnen

DINSDAG 12 JUNI

WEMMEL

Gemeenteschool, Winkel 56

Bloedinzameling door het Rode Kruis Vlaanderen.

Een gift neemt niet meer dan een half uurtje in beslag. Breng vrienden en familie mee!

Info: 02-460 75 51

Van 18.00 tot 19.45 uur

ZONDAG 17 JUNI

BEERSEL

Sint-Lambertuskerk

De Schat van Beersel,

prachtige zomerwandeling (ongeveer 7 km) langs de hoogten en laagten van dit Zennedorp.

Info: 02-569 17 52

ZONDAG 17 JUNI

GOOIK

Ambachtenroute

Verschillende wandelingen, fiets- en auto-routes leiden u langs rustige wegen naar ambachtstui en kunstenaars.

Startplaats met vertrek tussen 10 en

14.30 uur aan ontmoetingscentrum

De Cam, Dorpsstraat Gooik.

Info: 054-56 72 16 of 054-33 81 04.

23 JUNI

TERVUREN

Nettenberg, Hertenbergstraat

Sint-Janswandeling.

themawandeling (5 km) met als afsluiter het traditionele Sint-Jansvuur.

Info: 02-767 68 63

20.30 uur aan 't Savoorke in de Bergstraat

22, 23 EN 24 JUNI

MOORSEL (TERVUREN)

Volksfeesten met rommelmarkt, springkasteel en muzikale animatie door verschillende muziekgroepen.

Op 23 juni vanaf 15 uur en op

24 juni vanaf 9.30 uur.

Info: 02-767 28 12

29 EN 30 JUNI

TERVUREN

Feest van de Vlaamse Gemeenschap

Volksfeest met op 29 juni om 20.30 uur een concert door de Koninklijke Harmonie Fura en de groep TroisSoeurs en op 30 juni van 10 tot 17 uur kinderanimatie met speelmarkt, springkasteel, avonturenbaan, kinderpaleis, marktterras met muzikale

animatie, zuidse hapjes en tapjes en een familiefietstocht van 20 of 35 kilometer.
Info: VVV Tervuren, 02-769 20 81

30 JUNI, 1 EN 2 JULI

SINT-PIETERS-LEEUV

Kasteelpark Coloma

Rozendagen van Coloma

Rozentoonstelling op 30 juni, 1 en 2 juli en op 30 juni en 1 juli vanaf 14 uur optredens van fanfares en harmonieën, theateracts, Afrikaanse ritmes en vanaf 20.30 uur nostalgische luister- en popmuziek door The Criminals.

Info: 02-371 22 62

ZATERDAG 30 JUNI

VILVOORDE

CC Het Bolwerk

Jaarlijks feest voor anders-validen

Info: Sociaal Centrum, Grote Markt 8, 1800 Vilvoorde, tel. 02-255 46 52.

Langs rivieren en kanalen

'Kanaaltochten Brabant' organiseert heel wat toeristische boottochten op het Zeekanaal van Brussel naar de Schelde, op de Schelde, op het Kanaal Charleroi-Brussel en het kanaal Leuven-Dijle. Varen op de mooie binnenwateren heeft iets heel aparts, het is ontspannend en leerrijk. De gidsen aan boord weten u namelijk alles te vertellen over het water, het landschap, de plaatsen langs de waterweg, het milieu en ga zo maar door. U kunt kiezen tussen verschillende formules. Om maar een paar voorbeelden te noemen: op zondag varen van Brussel en Vilvoorde naar het Scheldeland met een bezoek aan Rupelmonde, op dinsdag varen van Brussel en Vilvoorde tot Zemst en terugfietsen langs de kanaalroute (fietsen kunnen mee aan boord), op donderdag een daguitstap van Brussel naar Antwerpen, op donderdag, vrijdag en zaterdag 'de route van de merkwaardige scheepsliften, enzovoort.

Informatie: Kanaaltochten Brabant, tel. 02-203 14 59 of www.scaldisnet.be

ZESDE GORDEL VOOR SCHOLEN

Financiële injectie zorgt voor meer speelruimte

De scholengordel die BLOSO op het einde van het schooljaar voor de zesde keer organiseert, krijgt voor het eerst 2,5 miljoen van Vlaams minister van cultuur, jeugd, Brusselse aangelegenheden en ontwikkelingssamenwerking Bert Anciaux. Het geld is bestemd om de organisatie van de Gordel voor scholen uit te breiden zodat BLOSO geen inschrijvingen meer hoeft te weigeren zoals dat vorig jaar het geval was. Toen was de kaap van dertigduizend leerlingen al vlug bereikt, zodat heel wat scholen die wilden meedoen, het deksel op de neus kregen en hun eindejaarsuitstap naar de Druivenstreek mochten vergeten. Van BLOSO-commissaris-generaal Carla Galle kregen ze toen wel de verzekering dat ze voor de zesde uitgave, die van dit jaar dus, als eerste in aanmerking zouden komen. Maar voor minister Anciaux kan het niet dat sommige klassen of hele scholen uit de boot vallen. 'Van de minister hebben wij 2,5 miljoen gekregen. Daarnaast hebben we enkele nieuwe partners gevonden en met die verruimde financiële inbreng kunnen we het programma van de scholengordel nu van vier op vijf dagen brengen zodat we minder kinderen moeten weigeren' zegt organisator André Van Lierde van BLOSO. 'Op de vijfde dag doen we iets heel speciaals voor de kinderen van het eerste en het tweede leerjaar. Zij krijgen in Tervuren drie wandelingen voorgeschoteld waaronder een kabouterwandeling en een stripfigurenwandeling. Omdat we die kleine gastjes liever niet langs drukke wegen laten lopen, gaan deze wandelingen door in en rond het park en de vijvers van Tervuren.'

Overijse haakt af

De Scholengordel zit intussen wel nog met een ander organisatorisch probleem. In Overijse heeft het oude schepencollege al laten weten dat de druivengemeente niet meer wenst mee te werken aan de organisatie en dat men bij BLOSO maar best uitkijkt naar een andere opstapplaats. 'Al van bij de organisatie van de eerste Scholengordel werd gesteld dat er met een beurtrol zou worden gewerkt en dat elke gemeente in de Brusselse rand die meewerkt aan de grote Gordel eens als opstap- of als eindplaats zou moeten fungeren. We hebben toen aanvaard om als eerste gemeente die rol op te nemen. Bij BLOSO is men steeds op ons blijven rekenen en de andere gemeenten werden niet meer benaderd. De hele organisatie is enorm belastend voor het gemeentepersoneel en voor onze ordediensten die onderbemand zijn. Het wordt tijd dat andere gemeenten in de rand of elders hun verantwoordelijkheid ook maar eens opnemen. Wij kunnen die last niet langer dragen', zegt sportschepen Paul Debremaeker

van Overijse. 'Het is inderdaad zo dat we in Overijse altijd heel wat medewerking kregen van de gemeentelijke sportdienst en van de gemeentelijke vzw Sporeo', reageert André Van Lierdt. 'Om hen te ontlasten hebben we zelf meer mensen ingezet om de omlopen uit te stippelen en voor te bereiden. Het enige wat we van Overijse verwachten is de toelating om er te mogen vertrekken en de

FOTO: MARCAL VIGNERON

bereidheid om voldoende mensen van de ordediensten in te schakelen'. Hij vermoedt dat de politieke situatie van het Overijse-zonder-nieuw-gemeentebestuur aan de basis ligt van de beslissing van het oude schepencollege. 'Mensen uit het nieuwe gemeentebestuur hebben al laten horen dat we op hen mogen blijven rekenen.'

Willy Fluyt

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juli tot 4 september 2001 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 11 juni a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar **RandUit Agenda 02/767 57 86**. U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres: **Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren**, met de vermelding **RandUit Agenda**. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de **Gemeenschapscentra** en de **culturele centra in de rand**.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE **Geneviève Ostryn**.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Chris Vandendriessche**.

VORMGEVING **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Paardenmarktstraat 48, 3080 Tervuren.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Veel Romaanse kerkjes, maar te weinig hotels

In juli wordt België voor een periode van zes maanden voorzitter van de Europese Unie. Vooral Brussel zal daar de toeristische vruchten van plukken, maar de rand zal alleszins mee profiteren van het Belgische voorzitterschap. In de hoofdstad werden de krachten inmiddels gebundeld om het toerisme maximaal te exploiteren. De jonge provincie Vlaams-Brabant kampt op toeristisch vlak nog met een achterstand, maar een eerste 'Ontwikkelingsplan Toerisme en Recreatie' moet de komende jaren het tij doen keren. De rand beschikt over nogal wat troeven om zich als Groene Gordel te profileren in de schaduw van Brussel.

Brussel trekt steeds meer toeristen aan. In 1991 noteerde het Hoofdstedelijk Gewest 2,834 miljoen overnachtingen, in '95 was dit aantal al gestegen tot 3,464 miljoen en in 1999 tot 4,268 miljoen (waarvan 2,7 miljoen voor zakelijke doeleinden). Het aantal toeristische overnachtingen in de hoofd-

stad ligt hoger dan het totale aantal overnachtingen in de vier belangrijkste Belgische steden (Antwerpen, Brugge, Gent, Luik) samen. Bezoekers uit het Verenigd Koninkrijk (16% van het totaal), Fransen (11%) en Duitsers (9%) voeren de toeristische hitparade aan. De cijfers komen uit het Jaarverslag 1999 van het Observatorium voor Toerisme te Brussel. Dat het verslag over 1999 pas dit voorjaar verscheen, heeft vooral te maken met de sterke versnippering die de sector kenmerkt. Of mogen we zeggen kenmerkte, want de toeristische diensten raken meer en meer doordrongen van de voordelen van krachtenbundeling. Sinds eind vorig jaar is de promotie van het zaken- en vrijetijdstoerisme in het Brussels Gewest in handen van 'Brussel Internationaal-Toerisme en Congressen' (BI-TC). De nieuwe organisatie ontstond uit een fusie van de Dienst voor Toerisme en Informatie van Brussel (TIB) en Brussels Congress en krijgt steun van de stad, het Hoofdstedelijk Gewest en van de Vlaamse en de Franse Gemeenschapscommissie.

Sterke impulsen

De verwachting is dat het aantal overnachtingen in Brussel zal blijven stijgen. Op korte termijn is er het EU-voorzitterschap, tijdens de tweede helft van dit jaar. Op (middel)lange termijn verwacht Brussels Congress, een vzw die het congresstoerisme coördineert en bevordert, een sterke impuls van de uitbreiding van de Europese Unie. Bovendien beslisten de staats- en regeringleiders vorig jaar dat vanaf 2004 alle Europese topontmoetingen in Brussel zullen plaatsvinden. Zo'n top alleen brengt elke keer minstens 5.000 mensen naar Brussel, signaleert Brussels Congress. De verwachtingen naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap zijn inderdaag hooggespannen, al blijft het natuurlijk afwachten, meent ook Beatrice de Smet, manager van Sheraton. Deze keten, die behalve aan het Rogierplein in Brussel ook een hotel heeft tegen-

over de luchthaven van Zaventem, heeft een contract afgesloten met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om de hotelboekingen van de verschillende instanties te centraliseren en noteert duidelijk meer overnachtingen. De Smet verwacht dat de rand in de tweede jaarthelft zeker mee zal profiteren van

De jonge provincie Vlaams-Brabant is in vergelijking met andere provincies nog altijd minder bekend als toeristische bestemming

het Europese voorzitterschap, 'aangezien de meeste hotels in het centrum zijn volgeboekt' en er dus ook buiten Brussel gezocht zal moeten worden naar accommodatie.

Jong en onbekend

Als het Brussels toerisme de wind in de zeilen heeft, dan ligt het voor de hand dat het toeristisch hinterland, de rand rond de hoofdstad voorop, daar ook een graantje van meepikt. 'Uiteraard is dat zo', zegt Ed Goris, diensthoofd toerisme bij de provincie Vlaams-Brabant, 'maar we kunnen daar momenteel nog geen exacte cijfers op plakken'.

In 1995 werd de unitaire provincie Brabant gesplitst, waardoor veel banden werden verbroken, ook op gebied van toerisme. De jonge provincie Vlaams-Brabant kampt met een 'gebrek aan relevante beleidsgegevens', stelt het in toerisme gespecialiseerd studie- en adviesbureau WES vast. Er bestaat wel een uitgebreid netwerk van stedelijke diensten voor toerisme en lokale VVV-kantoren, maar de werking is nog te individualistisch en versnipperd. Studiebureau WES wijst er ook op dat de jonge provincie

Vlaams-Brabant in vergelijking met de andere provincies nog altijd 'een beduidend lagere algemene bekendheid en imago heeft, met name als toeristische bestemming.' Er zijn te veel kleine regio's met een te beperkte aantrekkingskracht en uitstraling. In de rand geldt die vaststelling heel expliciet voor Noordwest-Brabant, waar zelfs nog geen gewestelijke structuur voor toerisme werd gevormd. Dit sterk verstedelijkte gebied ten noorden van de hoofdstad telt te veel geïsoleerde attractiepolen. Ten zuiden van Brussel wordt er wel werk gemaakt van een toeristische structuur waarbij de gewestelijke VVV Pajottenland en Zennevallei een hoofdrol speelt. Toch is er ook hier nog veel werk aan de winkel. Volgens studie bureau WES ontbreekt het zeker niet aan de politieke wil en de nodige dynamiek om het toerisme te stimuleren, getuige het vrij ambitieuze 'Ontwikkelingsplan Toerisme en Recreatie 2001-2006' dat onlangs door de provincie werd goedgekeurd.

Weinig hotels

In vergelijking met andere provincies is de logiescapaciteit in Vlaams-Brabant vooralsnog zeer beperkt. Amper een derde ervan bevindt zich in Halle-Vilvoorde. De verblijfsmogelijkheden in Noordwest-Brabant situeren zich bovendien voor twee derde op kampeerterreinen en de hotels liggen geconcentreerd in sterk verstedelijkte zones (Zaventem, Machelen, Grimbergen, Vilvoorde). In het Pajottenland liggen de logiesmogelijkheden voor ruim de helft op kampeerterreinen en zijn de hotels geconcentreerd in Dilbeek. Het gaat bijna overal om kleine hotels want in heel de provincie zijn er maar vijf hotels met meer dan honderd kamers (in de rand in Machelen en Zaventem).

Bij benadering kan worden gesteld dat Vlaams-Brabant in 1998 1,18 miljoen overnachtingen telde, waarvan 70% in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Sinds 1992 is het aantal overnachtingen in de provincie met een kwart toegenomen. Die stijging hebben we uitsluitend te danken aan Halle-Vilvoorde, want het arrondissement Leuven (Oost-Brabant) liet in deze periode een daling van 6% optekenen. Het nieuwe Ontwikkelingsplan Toerisme streeft naar minimaal 1,337 miljoen over-

nachtingen in 2006 (+ 13%), maar in een optimistisch scenario naar bijna 1,5 miljoen (+ 26%). Mede door het al bij al beperkte logiesaanbod en de concentratie ervan in minder toeristische gemeenten, wordt vooral gemikt op het verblijfs- en dagtoerisme. Die bieden nog een ruim potentieel. Een stijging van 1 miljoen daguitstappen, vooral door Belgen en in België verblijvende personen, naar 1,4 miljoen dagexcursies moet volgens de experts tot de mogelijkheden behoren.

Te veel regio's

Uitgaande van de vaststelling dat de provincie vanuit toeristisch oogpunt te veel regio's telt met meestal een onduidelijke afbakening, inhoud en uitstraling, stelt WES voor om de promotie voor de toeristisch-recreatieve regio's te beperken tot vier gebieden. Drie daarvan bestaan al:

Pajottenland, Hageland en Leuven. Er wordt één nieuwe regio gecreëerd: de Groene Gordel, zijnde de rand rond Brussel. Het studie bureau stelt voor om de Groene Gordel te hanteren als overkoepelende regio voor het hele gebied rond Brussel. Immers 'de benaming speelt zowel in op het begrip De Gordel als op de realiteit van het groene karakter'. De link met

Brussel is daarbij belangrijk, want de vele zakentoeeristen en congresgangers die het hele jaar door naar de hoofdstad komen vormen een uitgelezen doelgroep. Zeker voor het arrondissement Halle-Vilvoorde zijn de Franse en de Britse markt belangrijk. Een prioritaire regio om te bewerken is de (zuid-)Nederlandse markt. Ambitieuze doelstellingen die kans op slagen hebben, tenminste als Vlaams-Brabant op een attractieve manier onder ogen wordt gebracht en efficiënt wordt aangeprezen, meent WES. Het studie bureau stipt daarbij aan dat daarvoor wel het nodige geld op tafel moet komen. De totale werkingskosten voor toerisme in Vlaams-Brabant lagen vorig jaar nog op hetzelfde niveau als in 1996 en blijven aanzienlijk lager dan in andere provincies.

Chris Van Geyte

Vlaams-Brabant pusselt an seiner touristischen Ausstrahlung

Im Juli übernimmt Belgien für sechs Monate den EU-Vorsitz. Vor allem Brüssel wird daraus seine touristischen Früchte ernten, aber auch der 'Rand' soll auf alle Fälle von dem belgischen Vorsitz mitprofitieren. In der Hauptstadt werden die Kräfte mittlerweile gebündelt, um den Tourismus wirtschaftlich maximal zu erschließen. Die junge Provinz Vlaams-Brabant kämpft auf touristischem Gebiet noch mit einem Rückstand, aber ein erster 'Ontwikkelingsplan Toerisme en Recreatie' (Entwicklungsplan Tourismus und Freizeitgestaltung) soll dafür sorgen, dass sich das Blatt in den kommenden Jahren wendet. Der 'Rand' verfügt über recht viele Trümpfe, mit denen er sich als Grüner Gürtel im Schatten Brüssels profilieren kann.

van huizen en tuinen

FOTOS: PASCAL VIGNERON

Vliegveld wordt groene long

Het nieuwe bos vormt samen met enkele andere stukken bos, natuur, park en landbouwgrond een soort groene halve maan rond het centrum van Grimbergen. Waar het project de groene ring niet sluit, neemt het gemeentelijk Prinsenbos de fakkel over. Op een paar honderd meter na zal Grimbergen helemaal omringd zijn door duurzaam beschermde natuur. Deze gesloten groene structuur zal ruim 7 km lang zijn van de Spaanse Linde in het Zuidwesten langs de vallei en het bos van de Tangebeek naar het domein van Borgt in het oosten en westwaarts langs de Maalbeek tot vlakbij de dorpskern. Het Lintbos loopt door over de heuvel tot in de vallei van de Gillebeek. Bos en Groen zal in de loop van de komende jaren in het kader van het Bruegelproject nog 126 ha grond aankopen om de 'groene maan' rond Grimbergen te sluiten. Daarbij gaat het vooral om terreinen die op het gewestplan zijn ingekleurd als natuurgebied, maar ook om enkele percelen landbouwgrond tussen het Tangebeekbos en de Spaanse Linde en tussen Borgt en de Maalbeekvallei. Deze groene structuur vormt het noordelijkste uiteinde van de groene gordel die helemaal om de hoofdstad heen reikt, tot in Dilbeek.

Overblijfselen van weleer

Het natuurdomein van Borgt is een overblijfsel van een kasteeldomein. Het kasteel zelf is verdwenen, maar in het park zijn nog enkele romantische bouwwerkjes uit de 19de eeuw bewaard gebleven, zoals een boogbrug en een ijskelder. We vinden er ook het

Voor het eerst in 100 jaar wordt de groene gordel verrijkt met een nieuw bos van enige omvang: het Lintbos op de terreinen van het vroegere vliegveld van Grimbergen. Het zal in totaal ruim 64 ha groot worden. De vorige keer dat er in de rand nog een bos van deze omvang werd aangeplant was in het begin van de 20ste eeuw. Notaris Claes uit Halle liet toen een park met bos aanleggen in Sint-Pieters-Leeuw, het huidige domein Groenenberg dat intussen ook eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap. Het nieuwe Lintbos in Grimbergen is niet alleen belangrijk als groene long of als ecologische eenheid, maar het zorgt er ook voor dat een kostbare open ruimte in de groene gordel voor lange tijd beveiligd is tegen de oprukkende stad.

Het nieuwe Lintbos zorgt ervoor dat een kostbare open ruimte voor lange tijd beveiligd is tegen de oprukkende stad

laatste overblijfsel van wat ooit een uitgestrekt elzenbroek langs de oevers van het kanaal Brussel-Willebroek is geweest, en een lange sikkelvormige vijver, een overblijfsel van de oude Zenneloop. Er groeien tal van zeldza-

me planten zoals het Bont Kroonkruid, Gele Plomp en Moerasstrepzaad, en heel wat vogels zoals de boomvalk, de grote en de kleine karekiet, de ijsvogel, de roerdomp, de winter- en zomertaling en de zwarte wouw hebben er een onderkomen gevonden. De akkers ten noorden van Borgt verbinden het domein met de Maalbeekvallei en met het nieuwe Lintbos. De vallei van de Maalbeek bestaat uit populierenaanplantingen, visvijvers, vochtige weilanden en ruigtes. Ook de historische Tommenmolen en de Charleroihoeve bevindt zich op dit domein. De kasteelhoeve aan de Tommenmolenstraat vormt de schakel met het Lintbos.

Biologisch zeer waardevol

Naar Vilvoorde toe sluit het Domein Borgt aan op de Tangebeekvallei en het Tangebeekbos. De Vallei van de Tangebeek is voor het grootste deel geklasseerd als biologisch waardevol tot zeer waardevol natuur- en bosgebied. Het is een typische beekvallei met vochtige, ruige weilanden met populieren, gemengd loofhout en elzenbroekbosjes.

De eerste bomen in het Lintbos zijn dit voorjaar geplant. In het najaar volgt een tweede fase. Op termijn zal 45 ha bos worden aangeplant met vooral inheemse bomen en heesters. 10 hectaren wordt gereserveerd voor spontane bosgroei en 15 ha wordt voorzien als open ruimte voor natuurontwikkeling. Er komt ook een speelbos en een milieu-educatief centrum.

Paul Geerts

Een eigen huis om in te wonen en een groep om in te leven

De vzw 'Samenhuizing West-Brabant' richt binnenkort in de wijk Tenbroek in de Beerselse deelgemeente Alseberg de eerste cohousing-gemeenschap in België op. 'Meer dan twintig jaar geleden werden in Denemarken de eerste samenhuizingsgemeenschappen opgericht. Hun voorbeeld kreeg navolging over de hele wereld, zegt Luk Jonckheere die de drijvende kracht is achter het project in Alseberg.

Samenhuizing staat voor een woonvorm waarbij twintig tot dertig families of alleenstaanden elk in een eigen huis of appartement wonen met daarnaast ook een aantal gemeenschappelijke ruimtes. 'Er bestaan heel veel variaties binnen de cohousingformule', legt Luk Jonckheere uit. 'We zijn daarom vorig jaar met een paar mensen naar Denemarken getrokken om verschillende van die woongemeenschappen te bekijken en hebben zo ons eigen project gestalte gegeven.' Het stuk bouwgrond in Alseberg is ongeveer één hectare groot en zal plaats bieden aan vijftwintig tot dertig privéwoningen. 'Elke woning is volledig ingericht en heeft een eigen terras of tuintje dat aansluit op een 'straat' die begroeid is met gras. Daarbij komt er ook een gemeenschappelijk gebouw met een eetzaal, een keuken, een wasserette en een speelruimte voor de kinderen. Auto's worden geparkeerd aan de buitenrand van het terrein', aldus Luk Jonckheere.

'Deelnemen aan de gezamenlijke activiteiten kan, maar is zeker geen verplichting'

Een keer per maand koken

Het gemeenschappelijk gebouw moet de centrale plaats worden van de woongemeenschap en het is de bedoeling dat de mensen daar permanent op een informele manier met elkaar in contact komen. 'Zo kunnen de bewoners daar 's avonds de warme maaltijd gebruiken', verduidelijkt Jonckheere. 'We zijn van plan om een kookbeurtsysteem in te voeren, zodat iedereen maar één keer per maand hoeft te koken.' Het samenhuizingproject wil zowel privacy als gemeenschappelijkheid garanderen. 'Deelnemen aan de gezamenlijke activiteiten kan, maar is zeker geen verplichting', benadrukt Luk Jonckheere.

Wie denkt dat wonen in een cohousingproject grote financiële voordelen biedt, slaat de bal mis. 'Samen bouwen is financieel te vergelijken met het bouwen van een kleine eengezinswoning', zegt Luk Jonckheere. In de dagelijkse uitgaven kan er volgens hem wel worden bespaard. 'Wonen in groep houdt in dat bepaalde aankopen kunnen worden gedeeld. Ik denk bijvoorbeeld aan de wasmachine of de grasmaaiër en heel wat voedingsproducten die in het groot kunnen worden aangekocht.'

Ideaal voor kinderen

Momenteel zijn al elf woningen en appartementen gereserveerd. Eén van die woningen is bestemd voor Annemie Mispion (34) en haar gezin. Zij was meteen enthousiast toen ze over het project hoorde. 'Mijn man is Afrikaan en komt uit een cultuur waar wonen in groep heel normaal is. Hij mist dat hier heel erg. Ook voor mijn drie jonge kinderen is dit ideaal. We wonen nu in een klein appartement in Koekelberg en daar hebben ze veel te weinig mogelijkheden om buiten met kameraadjes te spelen. In de woongemeenschap zullen ze kunnen opgroeien in een open ruimte met hun leeftijdsgenoten naast de deur', aldus Annemie. Ook Frans Renders (53) schaarde zich achter het project. 'Ik ben alleenstaand en woon in een appartement in het centrum van Brussel. Telkens als ik een ouder iemand die niet meer goed te been is alleen een drukke straat zie oversteken, denk ik bij mezelf: 'zo wil ik niet oud worden'. Ouder worden in een woongemeenschap, waar je heel de tijd door mensen bent omringd en toch ook alleen kunt zijn als je dat wil, lijkt me veel leuker.' Als alles volgens plan verloopt kan er eind dit jaar of begin volgend jaar met de bouw van de woningen in Alseberg worden gestart.

Tina Deneyer

Wie meer info wil over het samenhuizingproject in Alseberg, kan bellen naar Luk Jonckheere op het nummer 052/ 34 17 48 of e-mailen naar L.Jonckheere@pi.be

Luk Jonckheere

LOUIS EN GUY

Als ik adjunct-gouverneur van Vlaams-Brabant zou zijn, stak ik de wijze woorden van Louis Michel als bladwijzer in mijn dossiers. Want het is de taak van de adjunct-gouverneur om de luxueuze ruzies te onderzoeken in de faciliteitengemeenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Wezembeek-Oppem.

(Om ze op hun rijtje van zes te zetten, raadpleeg ik mijn werkschriftje van lijstjes. Het lukt me maar niet de Zes uit het hoofd te kennen. Dat moet freudiaans zijn, onderbewuste onwil om het wanbegrip 'faciliteitengemeente' te erkennen.)

De echte adjunct-gouverneur, Guy Desolre, houdt trouwens van gevleugelde citaten en kruidt er zijn jaarlijks verslag mee. Dit jaar gaat mijn voorkeur uit naar: 'Een goede kennis van zaken vereist kennis van de details', La Rochefoucauld. Desolre móet de Fransman in het Nederlands citeren, omdat hij zijn verslag uitsluitend in die taal aan het Vlaams-Brabants provinciebestuur en hoger mag bezorgen. Wil hij het verslag aan de inwoners van de Zes bezorgen, dan moet het taalwettelijk in het Nederlands én Frans zijn gesteld. Maar de Franse vertaling en verspreiding in de Zes kan Desolre zich budgettair niet permitteren. Hij moet daarvoor rekenen op overleg met en bemiddeling van de zes gemeentebesturen.

Dat staat ook in het *Zesde activiteitenverslag van de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams Brabant (1 januari 2000 - 31 december 2000)*. Ik gruw van de ruzietjes in de randgemeenten, bijvoorbeeld: 'Een inwoner van Grimbergen kloeg het feit aan dat een inwonster van Drogenbos vanwege het Ministerie van Economische Zaken, in een omslag met Frans opschrift en met vermelding van de straatnaam in het Frans, een Franse en

"Het valt mij soms zwaar om mij in communautaire ruzies te moeien als ik terugkom van een buitenlandse missie. Het klopt gewoon niet. Wij hebben geen reden om elkaar de duvel aan te doen. We moeten beseffen dat het een enorme luxe is om ruzie te kunnen maken over pakweg de plantentuin van Meise." Dat zei Louis Michel in *De Morgen*. De minister van Buitenlandse Zaken reist regelmatig naar gebieden in Afrika waar stammen elkaar de duvel aandoen.

tjes zelf als in de persoonlijke in- en uitleiding. Zoals SP-voorzitter Patrick Janssens me altijd verrast omdat hij geen partijpolitieke kronkeltaal spreekt, zo verrast adjunct-gouverneur Guy Desolre me omdat hij geen onleesbaar bestuursjargon schrijft, of beter gezegd: omdat hij in het onleesbaar bestuursjargon dat hij móet

schrijven die subtiële ironische toon weet te leggen.

Vorig jaar schreef Desolre dat de betrokkenen de adem inhouden 'tot aan het langverwachte arrest van de Raad van State' inzake, weet u nog, de rel die ex-minister Leo Peeters uitlokte met zijn brief over de correcte (Vlaams-strengere) toepassing van de taalwetten in de Zes. Dit jaar zijn die betrokkenen blijkbaar niet bij gebrek aan adem gestikt en stellen ze zich, nog altijd wachtend op het langverwachte arrest, filosofisch op. Desolre verwijst naar het *Wachten op Godot* van Samuel Beckett. De protagonisten van het stuk schatten de tijd en het belang van de dingen totaal verschillend in en dat doen volgens Desolre 'de Belgische institutionele protagonisten' (eigenlijk zijn ho-geren) ook, 'na het verzoek van de advocaten van de Vlaamse Regering aan de Raad van State om bij het Arbitragehof een prejudiciële vraag in te dienen, wat leidt tot een verder aanslepen van de procedure'. De zin sleept aan als de procedure die de kwestie van de rondzendbrief ooit zal binnenslepen in een volgend stadium van het *Wachten op Eindelijk*.

Louis Michel en Guy Desolre verstaan beiden de kunst om theatraal op te treden. Maar ze vormen geen duo van Beckett. Diens personages zijn het on-eens, terwijl Guy - zonder dat hij dat in zijn functie zwart op wit kan schrijven - het volgens mij eens is met Louis.

Brigitte Raskin

FOTO: RITA DANIELS

een Nederlandstalige versie van eenzelfde brief had ontvangen,' een klacht die 'als gegrond beschouwd' werd (maar volgens mij overbodig zou geweest zijn als Drogenbos nooit verminkt was tot een faciliteitengemeente waarvan het Vlaams statuut op de helling kan worden gezet). Maar ondanks mijn huizenhoge afkeer van het onderwerp, lees ik het verslag van Desolre met binnenpret.

Het is een dun boekje en bescheiden uitgave, in overeenstemming met het beperkt budget van de adjunct-gouverneur én met de futiliteit van het onderwerp. Het papier is dit jaar nog meer ecologisch verantwoord dan vorig jaar. De tekst is kort en bondig en - o zo subtiel en vooral tussen de regels - ironisch. Dat dunkt mij zowel in de droge beschrijving van de ruzie-

Aan de KU Brussel zijn studenten geen nummer

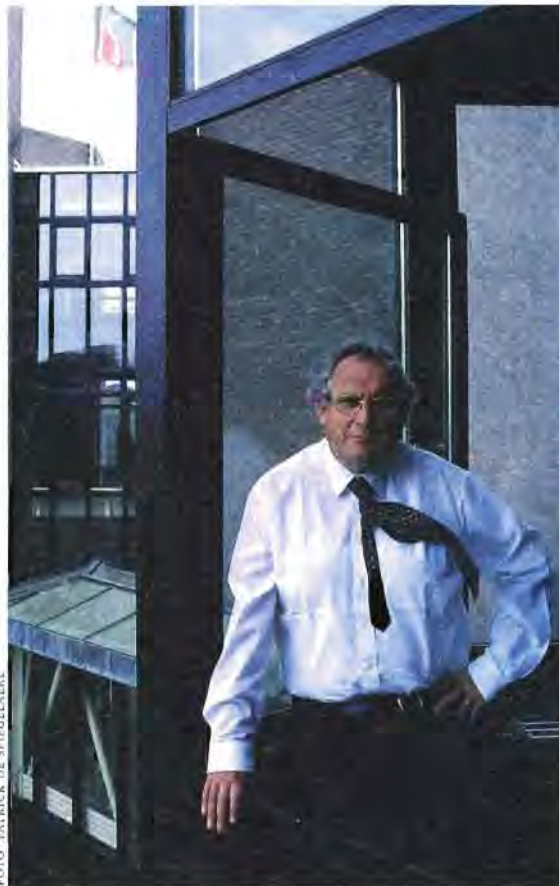
De KU Brussel ligt aan de voet van de basiliek van Koekelberg op een boogscheut van het centrum van de hoofdstad. Als Vlaamse universiteit wil ze een brug slaan tussen Brussel en de rand. Het is een nog jonge, kleinschalige universiteit, ze werd eind jaren zestig opgericht, met een beperkt onderwijsaanbod.

'De KU Brussel is ontstaan in het kader van de democratisering van het onderwijs', vertelt rector Stanny Matheussen.

'De universiteit kwam letterlijk dichterbij de studenten: in Kortrijk (de KULAK), in Hasselt (het Limburgs Universitair Centrum) en in Brussel (de KU Brussel). Studenten kregen er de kans om de kandidaturen te volgen. Zo kan je bij ons de kandidaturen of de zogenaamde eerste cyclus volgen van economie, rechten, Germaanse talen, geschiedenis, wijsbegeerte, handelsingenieur, politieke en sociale wetenschappen. Voorts is er een groeiende interesse voor het voortgezet academisch onderwijs, dat we de derde cyclus noemen.'

Intense begeleiding

'Bij de overgang van de humaniora naar een universiteit ontstaat er een echte breuk en wordt de student niet zelden geconfronteerd met massacolleges, die volgens mij een uiting zijn van een geringe pedagogische inspanning. Vanuit de KU Brussel benadrukken we daarom het onderwijs in dialoog. Dat is meer dan een holle slogan. Studenten zijn bij ons geen nummer. We streven naar interactie tussen de studenten aan de ene kant en de docenten en assistenten aan de andere kant. Voorop staan de persoonlijke begeleiding, de individuele zelfredzaamheid, het groepswerk en de groepsdiscussie. We hebben daarbij niet alleen aandacht voor de academische prestaties, maar voor de totale persoon', benadrukt

prof. Matheussen

rector Matheussen. 'Dat is het voordeel van een kleine universiteit want dialoog is niet het voorrecht van de massa. We zijn gestart met verschillende experimenten. In die proefprojecten stappen docenten af van de traditionele hoorcolleges en introduceren onderwijsvormen met een grotere zelfredzaamheid en een intense begeleiding. Bij dergelijke experimenten ligt de klemtoon op persoonlijke studie en lectuur. Studenten worden aangemoedigd om zelfstandig en creatief oplossingen te zoeken. Die proefprojecten passen in de missie van de KU Brussel die zichzelf ziet als een laboratorium voor onderwijsexperimenten.'

Voortgezet academisch onderwijs

De cursussen in het kader van het voortgezet academisch onderwijs zijn een echte voltreffer. Rector Matheussen geeft het voorbeeld van de cursussen vennootschapsrecht en intellectueel recht in de rechtsfaculteit. Voor dat cursusaanbod 's avonds en op zaterdag schrijven zich jaarlijks honderd

mensen in. Het zijn actuele onderwerpen, maar niettemin veeleisende programma's. Ook de cursussen over cultuur & communicatie spelen in op de behoefte aan levenslang leren. Afgestudeerden willen de nieuwe ontwikkelingen op wetenschappelijk gebied op de voet blijven volgen. In die zin heeft de KU Brussel een belangrijke taak als ontmoetingscentrum. Ze stelt niet alleen haar infrastructuur ter beschikking, maar neemt ook eigen initiatieven. Als Vlaamse universiteit kunnen we zo een brug slaan tussen Brussel en de rand', benadrukt de rector die zelf al ruim dertig jaar in de rand woont en er als voorzitter van de culturele raad en het cultureel centrum Westrand in Dilbeek sterk betrokken was bij de promotie van het sociaal-cultureel leven. 'Als je het huidige culturele leven vergelijkt met dat van de jaren zeventig merk je enkele frappante verschillen. Zo is het profiel van de groep senioren ingrijpend gewijzigd, want de mensen hebben doorgaans langer gestudeerd. Er is een veel grotere participatie van de vrouwen op de arbeidsmarkt, die ook leidende functies bekleden. Bovendien sta je voor een grote groep werknemers die vervroegd uittreden. Dat zijn allemaal nieuwe uitdagingen voor het voortgezet academisch onderwijs.'

Gerard Hautekeur

Les étudiants de la KU Brussel ne sont pas des numéros

La KU Brussel est située au pied de la basilique de Koekelberg, à une portée de fusil du centre de la capitale. L'université flamande ambitionne de jeter un pont entre Bruxelles et la périphérie. Cette université encore jeune et d'envergure modeste, dont la fondation remonte à la fin des années soixante, propose un nombre limité de formations. RandKrant s'est entretenu avec le recteur, Stanny Matheussen. L'entretien a notamment porté sur les avantages offerts par une petite université.

RESTAURANT

FOTO'S: PASCAL VIGNERON

Om vijf uur 's ochtends al achter het fornuis

Marie-France Van Maele is inderdaad de dochter van de bekende topkok Eddie Van Maele. Ze erfde zijn kookgen en baat sinds tien jaar met haar man Johan Van Malderen in Meise de traiteurs- en delicatessenwinkel 'VM' uit, zo genoemd naar hun toevallig gelijke initialen.

'Ja, ik ben de dochter-van, maar pa heeft me alleen maar geholpen met zijn naam,' vertelt Marie-France Van Maele. 'Ik heb het allemaal zelf moeten waarmaken.'

Ze is 29 jaar en ziet er minstens zo appetijtelijk uit als haar gerechten. Mager is ze niet, maar dat is een goed teken bij een kok - het laat zien dat ze houdt van lekker eten.

Marie-France Van Maele en Johan Van Malderen blijken goed bevriend met Vincent Gardinal, de succesrijke kok van 'Hostellerie Le Prieuré Saint-Géry' in het verre Henegouwen. 'We doen elkaar altijd ideeën aan de hand, want mijn man en ik gaan graag op restaurant.' En dat betreft dan zowel bereidingen als producten. Johan Van Malderen houdt zich in de winkel vooral met de kazen en de charcuterie bezig - waarin hij zich werkelijk heeft gespecialiseerd in de loop der jaren- en waarvan dan ook een indrukwekkende keus voorradig is. U moet hier geen industrieel gemaakte kazen als Chaudes verwachten, het is allemaal ambachtelijk vervaardigde kaas van het hoogste niveau.

Diepvries noch microgolf

De winkel ligt op de kruising van de A12 en de weg Grimbergen-Wolvertem, makkelijk te bereiken zolang er geen werken zijn tenminste. U treft een mooie, frisse en rijk voorziene winkel aan, waar de aluminium bakjes met de gerechten van Marie-France misschien wel de kern van het gebeuren vormen. Deze vrouw staat elke dag om vijf uur 's ochtends op om aan het fornuis te gaan staan.

'Alles is vers hier. Langer dan twee dagen wordt een schotel niet bewaard. Ik maak zelfs mijn eigen fonds en werk altijd met verse producten in mijn gerechten.'

Van diepvries en microgolf moeten de twee niet weten. En de aanwijzingen

Het is juist de kunst de schotels zo te bereiden dat ze na het opwarmen bij de mensen thuis precies goed zijn en volledig vers smaken

voor het opwarmen die ze aan de klanten geven, slaan op de oventijd. Dat zorgde ooit voor een misverstand; De klant zette zijn schoteltje dertig minuten... in de microgolfoven. 'Die haas kan niet vers geweest zijn! Die was zo taai als...', deed hij zijn beklag. Waarop Marie-France hem de verse, bloedende hazen liet zien die ze gebruikt in haar keuken. Maar tegen dertig minuten micro is natuurlijk geen kruid gewassen. Marie-France had er zelfs nooit bij stilgestaan dat zo'n vergissing mogelijk was!

De smaak moet blijven

Al rond haar vierde jaar stond ze bij haar vader in de keuken om met restjes deeg eigen koekjes te bakken. Ze volgde de hotelschool COOVI en ze stond in haar vaders restaurant aan de Romeinsesteenweg in Wemmel zowel in de keuken als in de zaal. Wel een buitenkansje! Haar vader leidt nu een kleine, exclusieve 'culinaire academie' in Steenokkerzeel.

Johan wijst er ons nog even op dat de mensen wel moeten beseffen dat de traiteurschotels nog niet volkomen klaar zijn. 'Het mag niet af zijn, we bakken het alleen aan, anders verliest het gerecht teveel smaak als je het gaat opwarmen.' Het is juist de kunst de schotels zo te bereiden dat ze na het opwarmen bij de mensen thuis precies goed zijn en volledig vers smaken. En in die kunst is Marie-France een meester geworden na tien jaar in de keuken. Elk weekend biedt ze een nieuw menu van twee voorgerechten en een hoofdschotel. Zoals zich laat raden, hebben zij en haar man het superdruk in het wildseizoen en rond de feestdagen. Maar ze wonen boven de winkel en zijn gewend dat hun leven wordt bepaald door hun bedrijf. Op verzoek kookt Marie-France ook naar de wensen van de klanten. Ze doet dat graag, zoals ze alles graag doet dat met eten en drinken te maken heeft. Ja, ook drinken, want volg maar eens de wijnadvies van dit dynamische echtpaar! **GVS**

'VM' Van Malderen-Van Maele, Nieuwelaan 62, 1860 Meise, tel. 02/270 07 10, fax 02/269 82 85. Gesloten op zondagmiddag en maandag.

Renbaan van Groenendaal opnieuw in het zadel

Na jaren van verkommering heeft de coöperatieve vennootschap Belgalop begin mei op de prachtige renbaan van Groenendaal aan de rand van het Zoniënwoud voor het eerst sinds jaren weer wedrennen georganiseerd. Belgalop heeft de ambitie om Groenendaal op korte termijn uit te bouwen tot een hippodroom die weer meetelt in Europa.

Na de drukke zomermaanden waarin wedrenminnend België vooral in Oostende vertoeft, verhuist het hele paardencircus omstreeks midden september opnieuw naar Groenendaal om er tot einde oktober een drukke koersenagenda af te werken. Als het aan voorzitter Hubert De Waele van Belgalop ligt, dan draait Groenendaal over enkele jaren mee op Europees niveau. 'Een hippodroom zoals we hier hebben vind je nergens en het zou onverstandig zijn om

'Een hippodroom zoals we hier hebben vind je nergens en het zou onverstandig zijn om die troef niet uit te spelen'

die troef niet uit te spelen. Het is alleen maar jammer dat de taksen op wedrennen in ons land drie keer hoger liggen dan in het buitenland.

Maar daar komt met de verdere evolutie naar het Europa van morgen wel verandering in. Als het eenmaal zover is mag niets ons nog in de weg staan om buitenlandse eigenaars en jockeys naar Groenendaal te lokken en voor we het weten, draaien we mee op Europees niveau', verwacht Hubert De Waele.

Société ter ziele

'De renbaan van Groenendaal heeft haar ontstaan te danken aan koning Leopold II. Hij vond het circuit van Bosvoorde te klein en te scherp in de bocht en daarom moest er in de omgeving van Brussel maar een nieuwe hippodroom komen. De nieuwe renbaan kreeg een grotere piste dan die van Bosvoorde zodat men er ook steeple-chases kon houden. Vanaf 1889 tot voor enkele jaren was Groenendaal een vaste waarde in de paardenwedrennen. Met veel vertoon werd een zestiental jaren geleden het nieuwe tri-

bunecomplex met alles erop en eraan ingehuldigd door heren in dure maatpakken en dames met grote hoeden. Maar de exploitant, de Société Royale de l'encouragement d'amélioration des races de chevaux en Belgique die eigenaar was van de gebouwen, kreeg last van ouderdomsverschijnselen. Wedstrijden bleven uit en de Société met de lange naam ging ter ziele.' Sindsdien was er op en rond de renbaan van Groenendaal nog slechts heel sporadisch een paardenvijg te bespeuren. De vereffenaar verhuurde de piste, de terreinen en de zalen van het tribunecomplex voor allerlei bedrijfsfeesten, privé- en andere parties en grotere evenementen die helemaal niets te maken hadden met paardenkoersen. De paardenboxen verkommerden en de jockey's bleven weg.

Prijzenspot spekken

'Hoog tijd dat we er wat aan doen om te vermijden dat nog meer eigenaars, trainers en jockey's uit Groenendaal weg-trekken en naar het buitenland verhuizen. De sector die in België toch vijfduizend, vooral laaggeschoolde mensen tewerkstelt verdient beter', vonden burgemeester Laureys van

Hoeilaart en Hubert De Waele. Belgalop heeft met de nieuwe vereffenaar een contract van vier jaar ondertekend. De vijfenzestig wachtboxen werden ontsmet en verfraaid. 'We hebben de piste gedraineerd en vanaf volgend jaar maken we werk van het hagenparcours. Het tribunecomplex heeft opnieuw zijn eigen bars en restaurants. Het is trouwens de eerste keer dat Belgalop over de volledige infrastructuur van een hippodroom kan beschikken. Met de inkomsten die we daaruit halen, willen we de

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

prijzenspot spekken zodat koersen in Groenendaal en de galopsport in het algemeen nog aantrekkelijker worden', zegt Hubert De Waele.

In een eerste fase wil Belgalop alleen op zaterdag en zondag wedrennen organiseren, zodat de vereffenaar op de andere dagen het complex kan blijven verhuren. Als er bijkomende galopwedstrijden gepland zouden worden, voorziet de huurovereenkomst dat Groenendaal ook op weekdagen wedstrijden op zijn programma krijgt.'

Pferderennbahn von Groenendaal wieder geöffnet

Nach Jahren der Vernachlässigung hat die eingetragene Genossenschaft Belgalop Anfang Mai auf der wunderschönen, am Rande des Zoniënwaldes gelegenen Pferderennbahn von Groenendaal, die 1889 im Auftrag von König Leopold II erbaut worden war, erstmals seit Jahren wieder Rennen veranstaltet. Belgalop will die Rennbahn von Groenendaal kurzfristig zu einem Hippodrom ausbauen, das in Europa - wieder - eine Rolle spielt.

DE DUIVELSCHUUR VAN VILVOORDE

DE SCHUUR VAN EEN BOER UIT VILVOORDE WAS AL ENKELE JAREN IN HEEL SLECHTE STAAT. OP EEN DAG - NET VOOR DE OOGST - SLOEG HET NOODLOT TOE EN STORTTE HEEL HET BOUWERK IN.

30

VLOEKEND EN TIEREND GINGEN ALLE DUIVELS OP DE LOOP. EEN STUK VAN HET DAK BLEEF DAARDOOR ONVOLTOOID EN HOEZEER MEN ACHTERAF OOK PROBEERDE, GEEN MENS HEEFT OIT DAT GAT NOG KUNNEN DICHTEN.

Een Brits schooltje en tegelijk een grote familie

Internationale scholen zijn in de rand steeds nadrukkelijker aanwezig. Terwijl vroeger het contact met de plaatselijke gemeenschap veeleer geschuwd werd, worden nu echt inspanningen gedaan om de banden aan te halen met lokale organisaties en de bevolking. In de komende maanden gaan wij bij verschillende internationale scholen op bezoek. Beginnen doen we bescheiden bij de kleinschalige British Primary School in Vossem (Tervuren), die in vergelijking met de mastodonten die de andere internationale scholen vaak zijn, een familiale sfeer uitstraalt.

32

Toen ze zelf werd geconfronteerd met een probleem van kinderopvang, greep de Britse Dorothy Guy in 1975 meteen naar een drastische oplossing: ze richtte haar eigen, Engelstalig schooltje op. Aanvankelijk alleen voor kleuters, nu voor 3- tot 9-jarigen. British Primary School huist in twee gebouwtjes in de residentiële Stationsstraat in Vossem. 'En daarvan benutten we elke vierkante centimeter. Vandaar dat we enkel kinderen accepteren die niet ouder zijn dan 9 jaar. Er is gewoon geen plaats om de leeftijdscategorie te verruimen. Sinds het ontstaan hebben we de school wel vergroot. We zijn gestart in de leegstaande oude dorpswinkel in de Stationsstraat. Later hebben we het huis tegenover de winkel

kunnen krijgen en tot extra schoolgebouwtje omgevormd. Maar nu is er geen mogelijkheid meer tot uitbreiden en verhuizen zit er ook niet in, want daarmee verlies je zeker leerlingen. Bovendien is die kleinschaligheid precies onze troef. We zijn één grote familie en dat is voor de kinderen onmiskenbaar een voordeel. Zij hebben het er dikwijls enorm moeilijk mee om naar een ander land te verhuizen. Wij proberen hen daarin zo goed mogelijk bij te staan, met de hulp van de kinderen die hier al wat langer zijn; Die ontfermen zich vaak spontaan over de nieuwelingen.

Permanent verhuizen

In het klaslokaal vergeten de leerlingen vaak dat ze in België zijn. Hier verloopt alles zoals in een school in het Verenigd Koninkrijk. Ik ga er zelfs de leerboeken halen en we volgen het Brits leerplan. Dat maakt overstappen makkelijker als de familie weer terug gaat naar Engeland.

Doorgaans blijven ze maar 2 tot 3 jaar in België of een ander land. Op het eind van het schooljaar vertrekt 1 op 3 leerlingen. Bovendien zitten we ook in het midden van het schooljaar met extreme pieken in het leerlingenaantal, precies omwille van die frequente verhuizingen.

Voor de leerlingen en hun ouders is dat verhuizen uiteraard niet makkelijk. Het eerste jaar zijn ze volop bezig met zich te installeren en in de loop van het tweede jaar moeten ze alweer een verhuizing voorbereiden naar een volgend land. Tijd om te integreren is er dus niet echt. Desalniettemin zijn er nogal wat onder hen die hun best doen om een cursus Nederlands mee te pikken. Ze beseffen dat ze die nodig hebben voor contacten met burens of als ze hier in clubverband willen sporten.

FOTO: PASCAL VIGI

Vanuit de school worden niet echt integratieprojecten opgezet. We maken wel gebruik van de lokale voorzieningen, huren zalen in de buurt en bezoeken het zwembad van Tervuren.'

Niet voor iedereen

Inzake taalgebruik beperken we ons op school tot het Engels. 80% van de leerlingen komt uit een Engelstalig gezin, vaak uit het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, Australië of Zuid-Afrika. Daarnaast zijn er nog Scandinavische, Franse en Duitse kinderen. We hebben ook één Belgisch kind, wat te maken heeft met een specifieke familiesituatie, waarbij het van belang is dat het kind Engels leert. Iedereen is hier welkom en van selectie is er geen sprake. Natuurlijk leidt de hoge inschrijvingsprijs die tussen de 150.000 en 360.000 BEF ligt, automatisch tot een zekere selectie. Ik betreur dat, maar we moeten dat bedrag vragen om te kunnen overleven, want subsidies krijgen we niet.

Een samenwerkingsverband met andere internationale scholen hebben we ook niet. We zijn gewoon collega's. Het is nogal wiesdes dat onze leerlingen later vaak doorstromen naar de British School of Brussels in Tervuren. Concurrentie tussen de internationale scholen ervaar ik niet. Elk hebben we wat anders te bieden. Er is hier voor elk van ons een plaatsje.'

Dorothy Guy

RandKrant visits the international schools in the outskirts

International schools are developing an ever more marked presence in the outskirts. While earlier they seemed to virtually ignore their local communities, genuine efforts are now being made to forge productive ties with the local population and organisations. In the coming months we'll be visiting a number of international schools, and we begin with the modestly-sized British Primary School in Vossem (Tervuren), which - in contrast to the mastodons which the other international schools often resemble - is characterised by an almost familial atmosphere.